

REVISTA PADURILOR

UNIFICATĂ CU

ECONOMIA FORESTIERA

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

Apare sub conducerea comitetului de redacție compus din d-nii -
Dr. M. D. Drăcea, M. P. Florescu, I. Guguianu, N. Iacobescu, Z. Prsemityk, D. Robănescu, V. N. Stinghe,
I. Timoc și G. Turneanu

Sub președinția d-lui **PETRE ANTONESCU**

Redacția și Administrația Revistei la Casa Pădurilor
 (în Ministerul de Domenii)

ABONAMENTUL 200 LEI PE AN

Casa noastră	M. Tănăsescu Moșandrei
Castanii	I. Simionescu
Plantațiunile de salcâm și rentabilitatea lor .	Petre Antonescu
Contribuții la comerțul și industria lemnului .	M. P. Florescu
Copie după raportul asupra situației pădurilor și industriei lemnului în Turcia	Nicolae Mănescu
Lege relativ la folosirea de către populația ru- rală a pădurilor Statului în Turcia	***
Propuneri pentru modificarea regulamentului serviciului silvic exterior	N. N. Caragea
Contribuțiuni la studiul metodelor de comba- tarea insectelor vătămătoare forestiere	Const. C. Georgescu
C. inițială lăudabilă	P. Antonescu
Plata măsurătorilor cadastrale	D. I. Ciurileanu
Cum s'a tăiat și se taie pădurile de stejar .	George Burtel
Ni se duc pădurile!	M. P. Florescu
Din activitatea agronomilor	P. Antonescu
Receptii	H. M.
Informații	***
Decizii	***

BUCUREȘTI

TIPOGRAFIA „NAȚIONALĂ”, JEAN IONESCU & Co.

1, STRADA BURSEI, 1

1925

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE
AL
SOCIETĂȚEI „PROGRESUL SILVIC”
PE PERIODUL 1921—1925

Recunoscută persoană morală prin Decretul Regal No. 1630 dela 28
Aprilie 1904, cu sediul în palatul Ministerului de Domenii

Consilieri :

Ion Aleman	Ion Moldovanu
M. Boldur	Const. Opran
Al. Constantinescu	Const. Sava-Goiu
Aureliu Eliescu	Vintilă Stinghe
Mihail P. Florescu	M. Tănăsescu
Liviu Marțian	

Cenzori :

Ovidiu Crattero, C. P. Georgescu și Xenofon Sculy.

Cenzori Supleanți :

I. Comanici, Dr. Marin Drăcea și G. Turneanu.

Biroul Societății „PROGRESUL SILVIC”

Președinte : Al. Constantinescu

<i>Vice-Președinți :</i>	Aureliu Eliescu	<i>Secretar :</i>	M. P. Florescu
	Liviu Marțian	<i>Casier :</i>	N. Elefterescu

Ajutor de Secretar și Casier Emil Niculescu

REVISTA PADURILOR

UNIFICATĂ CU

ECONOMIA FORESTIERA

CASA NOASTRA

La 1 Aprilie 1926 se împlinesc 40 de ani, dela înființarea Societăței noastre „Progresul Silvic”, grație unui grup de inimoși silvicultori, dintre cari foarte mulți s'au dus dintre noi, dar a căror memorie trebuie să ne fie întotdeauna scumpă. — La început, Societatea noastră, se aciola prin sala de licitații a Ministerului de Domenii, din clădirea unde astăzi este Direcțiunea generală a R.M.S. — Mai apoi, când am avut de președinte pe reposatul Ion Kalinderu, care îndelung a condus destinele societăței noastre, cu multă bunăvoință, și dornic de a face bine și căruia se cuvine să-i păstrăm o adâncă recunoștință, Comitetul Societăței noastre, își ținea ședințele într'o cameră dela parterul clădirei Administrației Domeniilor Coroanei, iar conferințele în salonul cel mare de expoziție al aceleași administrații.

După moartea lui Ion Kalinderu, am fost invitați să părăsim acel local, cece a făcut ca o parte din avutul Societăței, să-l instalăm în localul Direcției Amenajărilor din Casa Speier, vis a vis de Palatul Regal, ședințele comitetului să le ținem la locuința iubitului nostru președinte, iar conferințele anuale, pe la Societatea Politehnică. — S'ar putea zice, că de 40 de ani mereu am fost, ca jidovul rătăcitor, când pe o ușă, când pe alta, dar nici odată la noi acasă.

Încă din vremea, când nimic nu ne vestea, că am putea fi nevoiți într'o zi, să părăsim, camera dela Administrația Domeniilor Coroanei, adică încă din 1912, un grup dintre noi, pătrunși de necesitatea, ca și silvi-

cultorii să aibă un cămin, o casă a lor, unde să se adune în voe, fără teamă, se constituiesc într'o societate sub denumirea de „Cercul Silviculturilor”, Societate anonimă, cu capital de lei 100.000, sumă modestă, dar suficientă atunci, pentru a face o clădire, unde să se țină întrunirile Silviculturilor.

De către mulți chiar dintre ai noștri, această inițiativă nu a fost luată în serios multă vreme. . . . dar cu muncă, cu perseverență.. și mai mult decât toate cu încredere în puterile Corpului silvic oricine astăzi este în măsură să vadă rezultatul acestei neîntrerupte strădueli în clădirea ce se ridică pe Bulevardul I. C. Brătianu No. 57 bis, și care nu este decât înfăptuirea „Căminului Silviculturilor” atât de mult dorit și unde în viitor, se vor aduna silvicultorii din toate unghiurile României întregite, pentru a-și comunica ideile și ași expune în voe păsurile lor și ale codrilor.

Este bine să se știe de toți: tineri și bătrâni cum am ajuns aci.

Grație colegilor din Minister și în special d-lui Pârjolescu, fostul Director general al Proprietății, căruia pe această cale, găsesc ca o datorie de a-i aduce cele mai calde mulțumiri, am aflat că Ministerul Domeniilor, posedă un loc de peste 3000 m. p. în strada Schitul Maicilor din București, singurul ce mai rămăsese din multele ce posedase. Imediat, intervenire pe lângă Ministru, pe atunci tot d. Alex. Constantinescu, care la Martie 1916 prin legea promulgată și publicată în Monitorul Oficial No. 273/916, cedează în mod gratuit Societății „Cercului Silviculturilor” acel teren, și tot datorită sprijinului său nemărginit, reușim a obține un schimb cu Primăria Capitalei la 29 Octomvrie 1916 când am primit terenul în suprafață de 607 m. p. din Bulevardul Brătianu, unde astăzi se ridică falnic Casa Noastră. — Alături și lipit de locul nostru, Societatea Inginerilor de mine a cumpărat în 1923 un loc de 1000 m. p. plătindu-l de 3000 lei m. p.

A venit apoi războiul cel mare de întregirea neamului, și grija lui, a dat la o parte, toate celelalte pre-

ocupări; un lucru a rămas însă în picioare, dorința ne-strămutată a Comitetului de a-și înlăptui idealul.

Intorși dela Iași, s'a reînceput activitatea, iar în 1921 cu ocaziunea marelui congres dela Cluj, Societatea „Cercul Silvicultorilor“ s'a contopit cu arme și bagaje în vechia noastră Societate „Progresul Silvic“, în statutele căreia s'a trecut ca scop și clăirea unui cămin; — capitalul social s'a mărit la 1.000.000, iar cu ocaziunea congresului silvic din 1924 dela Timișoara, acel capital s'a sporit la 5.000.000.

În 1923 Comitetul de Administrație al Societății „Progresul Silvic“ având un cheag, bine stabilit, și mărit prin donații cari s'au ridicat la 4 milioane lei (donații în numerar), a pornit la lucru.

S'au întocmit mai întâiu planurile clădirii de către D. Arhitect Profesor E. Lăzărescu și pentru beton armat d. Inginer Emil Prager, iar în ședința din 16 Noembrie 1923 a Consiliului de Administrație al Societății sub președinția scumpului nostru președinte, s'a hotărât începerea clădirii chiar în primăvara 1924, alegându-se și un Comitet de conducere compus din d-nii ing. Inspectori generali C. P. Georgescu, C. Sava Goiu și subsemnatul.

S'au cerut oferte, iar în ședința Consiliului dela 10 Aprilie 1924 din 9 oferte prezentate s'a adjudecat lucrarea asupra Întreprinderilor Technice Inginer Tiberiu Eremia, Societate Anonimă, cu prețul de circa 12.000.000 lei, în care însă nu intră instalațiunile de încălzire (calorifer) instalațiunile de lumină electrică și ascensoarele cari la un loc mai adună peste 3.000.000 lei după prețurile de astăzi sau în total 15.000.000 lei.

Lucrare fără îndoială mare a-și putea zice foarte mare față de mijloacele noastre de astăzi, restrânse dar pe care totuși am atacat-o cu râvnă și încrederea de a o desăvârși.

Sprizjinul imens, sfatul luminat, concursul fără margini dat de scumpul nostru președinte a făcut ca idealul nostru să fie realizat mult mai devreme, decât s'ar fi putut nădăjdui.

Datorim pentru aceasta președintelui nostru Domnul

Alexandru Constantinescu, cea mai neîjărmurită, recunoștință și se cade ca numele său să fie scris cu litere de aur, în fruntea cărței Căminului și este locul să mărturisim, că fără sprijinul său, nimic nu s'ar fi putut înjgheba mai ales în vremurile grele prin care trecem.

Astăzi clădirea, după cum se poate vedea din fotografiile de față, are 7 etaje este la acoperiș, iar în anul 1925 sperăm să o terminăm, și în ea să ținem conferințele noastre și deapurarea ședințele Societății noastre „Progresul Silvic“.

Până în prezent s'a plătit antreprizei pe bază de situațiuni, (a 6-a situație), suma de 5.878.840 și mai avem în casă o sumă disponibilă de 1.700.000, cari cu restul subscripțiilor camarazilor din fondul de 12.000.000 (circa 1.800.000 lei), donațiunile făgăduite la congresul dela Timișoara, cu alte ajutoare, sperăm ca la Aprilie viitor să dispunem de o sumă totală de 7.000.000 lei. Pentru restul sumei ce va mai trebui, se va aviza la timp fie făcând apel la o nouă subscriere din partea camarazilor, fie la un împrumut la Creditul Urban, fie terminînd numai o parte a imobilului și închiriindu-l, cu un cuvânt, se va face toate schimburile și sforțările pentru terminarea lucrărilor în campania anului 1925.

Aceasta este situația de fapt, pe care pe această cale o aduc la cunoștința tuturor camarazilor, și îi rog să fie convinși că nu se cheltuiește o centimă de prisos, nu din mica lor subscriere, dar din totalul sumelor adunate. În ce privește acțiunile ce se cuvin fiecărui subscriitor în schimbul capitalului vărsat, dacă până acum nu s'a remis fiecăruia, este pentru că subscrierea nu este încă închisă și pentru că chestiuni mult mai de seamă au preocupat Consiliul de Administrație și au avut precădere, asupra îndeplinirii acelei formalități, dar și aceasta se va înfăptui în curând prin Casierul Societății.

Ca încheiere, aduc la cunoștința camarazilor, că în acest cămin, Societatea „Progresul Silvic“ își va avea sediul ei cu tot aparatul și materialul redacțional, cu biblioteca și muzeul silvic ce se vor înființa și care vor ocupa parterul clădirei, iar la etajul I-iu o sală mare

de ședință de 18 m. pe 11 m. și cu o înălțime de 7 m. înzestrată cu lojele și sălile accesorii și unde se vor ține ședințele festive.

Mai sunt prevăzute 16 camere de locuit cu mobilierul necesar, din care cred că 10 camere vor fi destinate pentru studenții noștri în silvicultură, iar restul pentru camarazii din provincie în trecere prin București, — toate acestea însă se vor stabili la timp în mod definitiv.

Restul clădirii se va închiria pentru a se creia venituri, din care să se achite un eventual împrumut cum și dividendul acelor din colegi, cari au subscris și posedă acțiuni de ale căminului.

Cel care scrie aceste rânduri, este un veteran al Corpului Silvic, care cu o inimă fierbinte a îmbrățișat ideea construirii căminului și care va avea cea mai mare mulțumire sufletească, în ziua când se va inaugura în mod solemn și cu inima deschisă a tuturor, Casa Noastră

27 Decembrie 1924 București.

M. Tănăsescu Moșandrei
Inspector G-1 Silvic

CASTANII

Când gerul iernii amorțește, pe la noi, orice manifestație de viață a naturii, când brazda se odihnește, semințele stau în cojocelul lor apărător iar copacii par uscați, odihna pregătitoare pentru impestuosul val de primăvară, mulți își mută gândurile către locurile acele „unde înfloresc lămâii“. Unii privilegiați chiar fug spre coastele Mediteranei unde, iarna e belșug de trandafiri ori chiar mai departe în Algeria sau Egipt. E veșnica năzuință către deosebit.

Nu sunt mulți dintre noi însă care știu că și pământul țării noastre e afins de boarea caldă, mediterană. Și noi avem o Riviera necunoscută la Balcic și Caverna. E dreptul: la Calliacra nu cresc palmierii, dar temperatura mijlocie a lunii Ianuarie abia se scoboară ceva sub gradul de îngheț: în Februarie, colții ierburilor

încep să deie. Dar nu numai spre țărmul Mării e clima mai domoală. La strămtorile Dunării, de la Baziaș și până la T.- Severin clima este cu totul alta de cât în restul țării, mai blândă, mai meridională. Pușini știu că mănâncă migdale din grădinele dela T.- Severin după cum dacă spiritul de întreprindere la noi ar fi mai dezvoltat lesne s'ar putea aduce, în București, violete de Parma cultivate în serele din Adacale. În afară de liliacul care crește în voie pe stâncile din Cazane de smochinii din vile de la Alexandria sau de nucii sălbateci de la poalele munților din Oltenia, semnul boarei mediterane este dat și de Castani.

Nu e vorba de castanul zis porcesc, care procură umbră și bulevardelor din Iași, a căror seminți căzute din fructele ghimpoase desghiocale toamna, nu servesc la nimic de și pe vremea nemților se foloseau; e vorba de castanii nobili, podoba pădurilor din Grecia, Italia și sudul Franciei, a căror seminți se mănâncă, dând prilej să mai adăugăm un punct de asemănare superficială între București și Paris, prin sobele de fer de la colțurile de stradă, încinse de jăratecul la care se coc castanele.

Acești arbori frumoși, rămuroși ca stejarul, cresc prin pădurile de la Tismana, se văd răsleși în îngusta vale a Cernei dincolo de Băile Herculane, urcându-se chiar și pe dealurile de lângă Baia Mare, aproape de munții Maramureșului.

Cresc sămănași de Dumnezeu. Nimeni nu s'a interesat de cultivarea lor în stil mai mare, de și pe fiecare an aducem castane multe din țări străine. Dealtfel pomicultorii noștri nu au încercat să cultive, pe o scară mai mare, nici migdali, de și din împrejurimile T.- Severinului, ca și în unele părți din Dobrogea, s'ar putea planta numai grădini de migdali, înlocuindu-se în bună parte celece importăm. E așa de mare belșugul țării în tot solul de bogății ale solului, încât cine s'ar mai bate capul să se ocupe serios de selecționări și adaptări, când și merii ori perii îi aducem deagata din țări depărtate, de și prin greutatea cu care se adaptează, rămân sterpi, irosindu-se astfel și pământul destinat livezilor.

Când am văzut, întâia oară, castanii de lângă Baia Mare, i-am luat drept nuc. Tineri, nu se deosebesc unii de alții de cât observați mai de aproape. Portul e același. Au aceeași strălucire a cojii netede, aceeași ramificație și aceeași strălucire a frunzelor. Mai în vârstă, se asemănă la port cu stejarii. Coaja e crăpată, iar crengile

sunt noduroase și sucite, pare că ar fi chinuite de mâini nevăzute Superficial priviți, samănă și cu castanii porcești. Doar nu de geaba acestora li s'a dat numele de castani.

Și unii și alții au fructele ghimpoase, strânse grămadă la vârful rămurelelor mlădioase. Mai cu seamă spre seară, când castanul adevărat se pregătește pe odihnă, și-și strânge ceva frunzele din vârf, întorcând în sus dosul lor mai argintiu, asemănarea este și mai mare.

Totuși câtă deosebire! Deosebire în port; deosebire în frunze și mai ales în flori. Podoaba de primăvară a castanilor porcești acele frumoase candelabre cu flacări albe, care se țin în sus, adesea acoperind învălișul frunzelor cu ninsoarea petalelor lor, lipsesc la castanii nobili. Aceștia au flori verzui, discrete, fără podoabă colorată, înșirate grămezi-grămezi dealungul unei codițe lungi, subțiri, delicate.

Frunzele castanului din lungul bulevardelor, sunt ca palma cu degetele. Mugurii, îmbrăcați în zale de aramă, când încep să plesnească, strălucesc în bătaia razelor, călduțe, pare că ar fi unși cu clei. Frunzele castanului nobil sunt simple, elegant crestate pe margine și de forma unui vârf de lance. Au însă aceeași sensibilitate. Seara se strâng grămadă, arătându-și osul argintat; ai impresia că sgribulesc de îndată ce unda răcoroasă adie prin văzduh.

De aceia copacii aceștia sunt frumoși. Ceasuri întregi în apus de soare, îi priveam, pe dealurile de lângă Baia-Mare. Nu erau fără expresiune. Cât soarele bătea'n plin, transpirau vâjnoșenie și fericire de traiu, Voinici, rămuroși cu frunzele verzi, strălucitoare, țineau isonul în cântecul general al bucurii de viață. Cu cât soarele scăpăta după deal cu atât fața lor se posomora, luând un aer mai încrunțat. Când umbra se lasă de tot, frunzele din vârf străluceau în îmbrăcămintea lor argintie: se succesc așa în cât pare că învălesc, spre apărare, fructele plăpânde, îngrămădite în vârful rămurelelor. În întunericul serii, par fosforescente.

În toată înfățișarea lui, castanul are ceva din mândria stejarului, mai ales când spațiul îi permite să se întindă, roată, să-și desfășoare întreaga podoabă a crengilor. Trunchiul noduros, arată truda de a învinge greutatea și victoria împotriva furtunei. Abia zâmbește. O undă de vânt se furizează prin pădure. Mesteacănii își tremură frunzele delicate, în voluptatea băii răcoritoare. Plopii și le scutură cu freamăt scurt, tremurător. Cas-

tanul numai la sfârșit, când unda trece abia își clatină puțin frunzele cu un fâșâit slab ca de aripi de liliac.

Ca copil izbucnește repede, pe urmă își ia de seamă, clădindu-și pe îndelete scheletul lemnos, căci boara de pe coastele Dalmației ori Mistralul de pe coasta Franței, repede îi învață cât de anevoioasă e viață și cât de înșelătoare e graba. Abia după 50—60 ani, la locul lui de obârșie, începe să deie flori și fructe, cu care se împodobește apoi pe fiecare an, până la adânci bătrânețe. Și de la el, totul se folosește. Lemnul e tare ca și cel de stejar: e taninos, de unde întrebuințarea lui la dubirea peilor. În special însă semințele, dulci și carnoase, sunt o avere. În sudul Europei, se cultivă varietăți anume pentru semințe

I. Simionescu

Prof. Universitar

PLANTAȚIUNILE DE SALCAM ȘI RENTABILITATEA LOR

Că proprietarii de păduri particulare au început să înțeleagă, prețul lemnului fiind din ce în ce mai urcat, că este interesul lor de a se îngriji mai mult, după cum au făcut până acum, de terenurile încredințate culturai forestiere; că nu numai cultura cerealelor ci și producția lemnoasă rentează, este un fapt incontestabil, mai cu seamă în urma ultimelor exproprieri.

Așa fiind, inițiativele pentru o mai bună conservare și o exploatare mai rațională a pădurilor ce le aparțin, precum și măsurile pentru restaurarea celor degradate din cauza fie a nepăsării din trecut, ori a credinței că numai agricultura este profitabilă, devin pe zi ce trece mai numeroase.

Un frumos exemplu în această privință, care formează obiectul articolului de față, ni-l oferă principele C. Basarab Brâncoveanu, proprietarul trupului de pădure Obileasca din județul Ilfov, care mi-a dat însărcinarea să-i arăt dacă și în ce anume condițiuni se poate îmbunătăți starea acestei păduri, în suprafață de 400 hectare, fără prea mari sacrificii financiare.

Din expunerea de mai la vale reiese, că răspunsul a fost

afirmativ, așa că refacerea pădurei în chestiune fiind admisă de proprietar, lucrările vor începe în curând.

Iată cum a fost formulat memoriul prezentat :

Spre a-mi da seama dacă se poate proceda în chiar anul ce vine la restaurarea actualelor arborete din pădurea OBILEA-SCA de pe teritoriul Comunei Obilești prin noi plantajuni de salcâm utilizând pueții disponibili din pepiniera existentă, m'am transportat în localitate în ziua de 28 August 1924 însoțit fiind de d-l brigadier silvic M. Ionescu, unde am constatat următoarele :

1). — În primăvara anului 1923 s'a semănat în pepiniera din menționatul trup de pădure, în suprafață de circa 0,2500 ha și anume lângă casa de locuință a gardienilor silvici locali, o cantitate de 30 kg sămânță de salcâm, rezervându-se o tarla de circa 600 m² spre a servi eventual pentru repicalul pueților mai debili.

Pentru semănături de salcâm s'a întrebuințat prin urmare o întindere numai de 0,1900 m², inclusiv drumurile și potecile dintre tarlale.

Timpul fiind favorabil sămănătura a reușit, iar pueții în număr de circa 20.000, în vârstă de aproape 2 ani, au astăzi o înălțime medie de peste 1,5 m.

Ei pot servi foarte bine la plantațiunile ce urmează a se face.

2. În primăvara anului 1924 s'a semănat de asemenea o cantitate de 12,5 kg sămânță de salcâm în tarlăua rezervată în acest scop cu un an înainte — din cauza secetei însă care a domnit în luna Mai în special, nu se poate compta pe un număr mai mare de 5.000 pueți utilizabili.

Dacă ținem seama, afară de aceasta, că în același timp în pepiniera provizorie din trupul Ținuta s'a semănat 12,5 kg sămânță de salcâm, din care a ieșit un număr de circa 7.500 pueți, rezultă că pentru primăvara anului 1925 vom avea disponibili un număr total de circa 32.500 pueți, socotind câte 3330 la unitatea de suprafață.

Cu acești pueți se va putea planta o suprafață de 10 hectare.

Dacă va mai fi nevoie și de alți pueți, ei se vor putea procura dela Casa Pădurilor, care, după cum știu, a luat mă-

suri pentru incurajarea efectivă a împăduririlor de către proprietarii particulari, acordându-le puieți etc numai pe prețul de cost.

3. În perioada 1912 — 1916 în acest trup de pădure s'au plantat cu salcâm terenurile cultivabile, în suprafață de 12 ha cari, cu ocaziunea perimetrării, s'au introdus în cuprinsu pădurii și s'a făcut semănături cu ghindă de stejar pedunculat pe o întindere de circa 3 ha.

Aceste plantațiuni, deși în anii trecuți au fost parcurse de căle-va incendii, au o creștere viguroasă.

În porțiunea din parcela No. 3 după recomandățiunea din referatul meu adresat regretatului Al. Filipescu, fostul proprietar al domeniului Obilești, s'a format un subetaj de arbuști consistând din lemn câinesc, salbă moale etc.

Efectul acestei măsuri a fost binefăcător, cea ce denotă creșterea mare în înălțime a arborilor și vegetațiunea lor activă. Pălura erbacee în părțile adăpostite, grație prezenței acestor arbuști, a dispărut aproape cu totul, iar solul respectiv a dobândit o parte din structura caracteristică celor forestiere,

Experiența fiind deci făcută, această procedură trebuie continuată și în viitor.

Semănătura cu stejar se prezintă de asemenea în condițiuni satisfăcătoare, ceea ce ne dovedește că această specie trebuie să facă parte din compoziția viitoarelor arborete într-o proporție convenabilă bine înțeles.

4. Trupul de pădure OBILESCA, despre care ne preocupăm, se află la o depărtare de 6—7 km. de gara Lehliu de pe linia ferată București-Constanța, fiind situat la limita județelor Ialomița și Ilfov în imediata apropiere de Bărăgan, adică în regiunea de tranziție dintre zona celor 3 specii de stejar ce populează câmpia Munteniei, a Olteniei și cea a stepei: pedunculatul, gârnița și cerul. Terenul este bogat în substanțe minerale nutritive, în carbonat, sulfat de sodiu și alte săruri, datorit lipsei de precipitațiuni atmosferice îndestulătoare cari ar putea să favorizeze levigațiunea (spălarea) solului de aceste săruri, cari, când sunt prea abundente, cum se întâmplă în regiunea de stepă propriu zisă, constituiesc condițiuni neprielnice pentru vegetațiunea arborescentă.

Atari terenuri sunt expuse, de altfel, tocmai din cauza bogăției lor în săruri și principii minerale, la o exuberantă vege-

fașe erbacee, care, în timpurile secetoase mai ales, prezintă un pericol din partea incendiilor care pot proveni fie din imprudență ori din rea voință, făcând astfel existența pădurei imposibilă.

Trupul de pădure în chestiune a fost parcurs, în adevăr, de numeroase incendii în trecut, din care cauză el este astăzi plin de locuri goale, de poeni cu mărăcini, cu porumbari și măceși, iar arborii de prin pădure rămași se prezintă sub formă de exemplare pipernicite, strămbe, incapabile de a dobândi dimensiuni mari, sau a forma masive încheate cu perspective frumoase în viitor.

Fostul proprietar, defunctul Al. Filipescu, doritor de a aduce o îndreptare acestei stări de lucruri, în urma unui alt referat al meu m'a însărcinat de a împărți pădurea în parcele prin linii de amenajament destinate a fi curățite de ierburi, arându-se și cultivându-se cu plante prășitoare, sau numai arându-se de câte va ori pe an pentru a se distruge buruienile, iar în caz de incendii să poată fi acestea localizate cu ușurință.

Am deschis cu acest prilej 5 linii despărțitoare de parcele, cari traversează pădurea în chestiune în direcție de la Sud-Vest spre Nord-Est, în lățime fiecare de câte 3 metri, precum și o linie somieră în direcție de la Nord-Vest spre Sud-Est având o lățime de 5 m. în total peste 7 km.

S'a format cu chipul acesta un număr de 12 parcele, de gestiune, în întindere cele mai multe de la 23 și până la 27 hectare.

Numerotarea lor a fost făcută în sensul ordinei în care urma a se face tăierea acestor parcele.

În anul 1923/24 s'a exploatat însă în loc de No 1, parcela Nr. 7, probabil pentru că arborii aveau aici dimensiuni mai mari și deci puteau produce o mai însemnată cantitate de material lemnos pentru vânzare.

Lucrarea de împărțire a pădurei am efectuat-o în anul 1911, servindu-mă de planul ridicat în 1893 de Inginerul hotaralic G. Zănescu, iar în anul 1912 s'a și început plantarea terenurilor perimetrare sub conducerea d-lui Ionescu, după cum am arătat la punctul No. 3 de mai sus,

Lucrări de executat pentru restaurarea trupului de pădure Obileasca.

Actualele arborele provenite din lăstari crescuți pe tulpini bătrâne în urma exploatărilor în crâng simplu din trecut, trebuiesc neapărat înlocuite prin altele, cari, pe lângă o producțiune lemnoasă mai mare, să împiedice, printr'o mai favorabilă consistență a masivului, instalarea vegetațiunii erbacee de stepă, un concurent formidabil în această regiune pentru cucerirea solului și care, după cum am arătat mai sus, constituie afară de aceasta o amenințare permanentă, din punctul de vedere al pericolului incendiilor.

Am dat precădere salcâmului, pentru că pe lângă că el rezistă mai mult în contra secetelor, fiind o specie xerofită, dar permite ca la vârsta de 12-15 ani să producă la hectar 120-150 m³ și chiar mai mult după experiențele făcute atât în țară cât și în Ungaria, unde s'au împădurit cu această esență, din așa zisul Alföld sau pustă, peste 70.000 hectare.

Această specie are însă un acoperiș destul de rar, permițând astfel razelor solare să ajungă cu ușurință la sol și să favorizeze prin urmare creșterea pajistei de iarbă despre care am vorbit mai sus. Pentru a preîntâmpina acest inconvenient, de care trebuie să ținem seama, este nevoie, așa dar, ca în plantațiunile ce vom face, să asociem salcâmului și alte esențe ca stejarul, părul sălbatec, glădița, dudul, arșarul tăărăsc, sophora japonica, prunus serotina, cellis australis (mierea ursului) caragana frutescens etc. în care amestec va predomina bine înțeles salcâmul.

Iar pentru ca solul să fie acoperit de un subetaj în scopul de a-imenține, pe cât va fi posibil, frescheța necesară și de a împiedeca instalațiunea ierburilor, recomand în special salba moale (*Evoaymus europoeus*), lemnul cânesc (*ligustrum vulgare*) dârmoxul (*viburnum lantana*) și alți asemenea arbuști cari cresc în pădurile din localitate. La nevoie, sămânța necesară se va comanda printr'o firmă din Capitală, rezervându-se câte-va straturi din pepiniera locală.

Operațiunea de restaurare a pădurei nu se va putea totuș efectua la început de cât pe o scară mică, pentru că nu dispunem de prea mulți puieți, și mai cu seamă pentru că nu

putem fi siguri că cu mijloacele de care deocamdată dispunem, ca brațe de muncă, învoieli etc, să se poată da lucrării în chestiune desvoltarea dorită.

Aceasta este deci bine să se înceapă cu parcela No 1 și să se continue apoi cu cele cu No 2, 3 etc și anume în ordinea după cum ele sunt numerotate pe plan.

În acest scop se va pune imediat în țăere parcela No 1, după care se va proceda la scoaterea tulpinelor și rădăcinilor lor, dându-se acestea gratuit locuitorilor învoiți în schimbul muncii lor, căci dacă s'ar face această operațiune cu plată, în bani, ar costa prea mult.

După defrișare se vor nivela bine locurile de unde s'au făcut aceste extracțiuni și se va ara cu pluguri cari pot pătrunde până la adâncimea de 20-25 cm. în terenul destinat a fi plantat.

Pentru aceasta este însă necesar ca de către administrația bunurilor prințepelui Brâncoveanu să se procure 2 pluguri desfundătoare, de oare ce cu cele de care dispun actualmente țărani din satele vecine, multe cu 2 brăzdare, lucrarea nu s'ar putea face în bune condițiuni, ba poate că nu s'ar putea face de loc, locuitorii refuzând de a și vedea plugurile stricate dintr'un moment într'altul, prin faptul că cu toate măsurile ce s'ar lua ca să se scoată buturugile cât mai complect, totuși va mai rămâne o parte din rădăcini, peste cari dând plugurile lor, de construcțiune ușoară, de sigur că s'ar deteriora.

Terenul ogorât toamna, bulgării mai mult sau mai puțin mari ce vor rezulta fiind expuși înghețurilor și desghețurilor în timpul iernei, se vor mărui.

În primăvară se va borona apoi din nou pământul, după care va urma o nouă arătură și în fine o grăpare mai ușoară.

După aceasta se va proceda la marcarea locurilor, unde au să fie plantați pușii de salcâm, operațiune ce va fi urmată de plantarea propriu zisă, în care scop trebuie scoși pușii din pepinieră, clasați, rădăcinile vătamate retezate inclusiv trunchiurile până la 20 cm. înălțime și transportați apoi la locul destinat plantării.

Plantarea odată efectuată trebuie neapărat întreținută, prășind-o de 2-3 ori în timpul verei, apoi continuată și în anul următor cel puțin tot de atâtea ori, fără de care operațiune cheltuielile făcute vor fi zadarnice.

Terenul dintre rânduri și pușii trebuie neapărat curățit de

ierburi, căci ele nu numai că îl înflorește și împiedică creșterea plantelor, dar absorb o mare cantitate din umezeala lui, constituind în acelaș timp și un mijloc de propagarea incendiilor.

Spre a se evita aceasta trebuie curățite și buruienile de pe liniile despărțitoare ale parcelelor de gestiune, precum și cele de pe șanțuri.

Și pentru ca în anul 1926 și următorii să se poată împăduri suprafețe din ce în ce mai mari, va trebui negreșit ca să se mărească pepinierea după numărul și felul speciilor și arbuștilor necesari în fte care an.

Distanța în plantațiuni va fi de 2 m. între rânduri și 1,50 m. între puieți. Lipsurile constatate în anul imediat următor vor fi neapărat completate.

Cheltuelile necesare pentru împădurire

Pentru a cunoaște ce sumă va costa plantarea a 10 ha. în anul 1925, primul an, când cheltuelile după toată probabilitatea vor fi mai mari, ca în ori și ce înțreprindere la începutul său, precum și în anul următor, 1926, la prezentul memoriu alături un deviz, relativ la cheltuelile ce va necesita înfiinșarea noiei pepinieri, destinată a produce puieții necesari pentru împădurirea în anul 1926 a unei suprafețe de cel puțin 15 ha, comptând pe o producțiune de 60.000 puieți, precum și un deviz referitor la costul lucrării de plantațiune propriu zisă.

Deviz pentru înfiinșarea și întreținerea pepinierii.

No crt.	NATURA LUCRĂRILOR	No. zilelor	Prețul unitar	Prețul total	Observ.
1	Desfundarea solului pe întreaga suprafață a pepinierii (3500 m ²)	49	50.—	2.450	
2	Facerea straturilor (răzoarelor) de semănat	21	50.—	1.050	
3	Semănatul, acoperirea semințelor și tăfălugitul pământului .	42	50.—	2.100	
4	Plivitul, prășitul și curățitul straturilor și a potecilor de burueni	100	50.—	5.000	
5	Cumpărarea a 35 kg sămânță de salcâm și alte specii. . .	35	80.—	2.800	
6	Cheltueli neprevăzute . . .	—	—	1.200	
TOTAL				14.600	

adică patru spre zece mii șease sute lei.

Din datele prevăzute în acest deviz rezultă că pentru producțiunea a 60.000 puieți de salcâm, precum și a celorlalte specii de arbori și arbuști prevăzuți în memoriul de față în scopul de a favoriza amestecul lor atât de dorit, va fi nevoie de o cheltuială totală de 14.600 lei.

Deviz pentru împădurirea cu salcâm a unui hectar

No. cor.	NATURA LUCRĂRILOR	No. zilelor	PREȚUL				Observ.
			Unitar		Total		
			Lei	B.	Lei	B.	
1	Mobilizarea cu plugul desfundător al terenului, în timpul toamnei . . .	—	—	—	600	—	
2	Idem în primăvara următoare . . .	—	—	—	400	—	
3	Grăpatul de 2 ori, adică după fiecare arătură . . .	—	—	—	100	—	
4	Marcarea a 3333 locuri unde trebuiesc plantați puieți . . .	2	50	—	100	—	
5	Scoaterea din pepinieră a 3333 puieți	35	50	—	175	—	
6	Facerea a 3333 gropi . . .	10	50	—	500	—	
7	Plantarea a 3333 puieți . . .	12	50	—	600	—	
8	Prășitul cu sapa sau cu rarița de 3 ori în timpul verii . . .	24	50	—	1200	—	
9	Complectarea lipsurilor constatate și cheltueli neprevăzute . . .	—	—	—	325	—	
10	Valoarea a 3333 puieți produși de pepinieră . . .	—	0	25	833	—	
	Totalul costului plantării unui hectar.	—	—	—	4833	—	

adică patru mii opt sute trei zeci și trei lei.

Costul plantării a 15 hectare în primăvara anului 1926 va fi deci de 72495 lei, în care intră bine înțeles și costul a 49995 puieți ($3333 \times 15 = 49995$) produși de pepiniera în care vor mai rămânea 10.005 ($60000 - 49995 = 10005$) puieți destinați a servi pentru complectarea lipsurilor ce se vor constata în anul imediat următor.

În primăvara anului 1925, pentru care dispunem de numărul de puieți necesari, când urmează a se planta o suprafață de 10 hectare, cheltueala la hectar fiind numai de 4000 lei ($4833 - 833 = 4000$) împădurirea va costa așa dar în total 40000 lei.

MIJLOACELE PENTRU A SE FACE FAȚA ACESTOR CHELTUELI

Întreagă această din urmă sumă se va încasa din vânzarea materialului lemnos provenit din exploatarea parcelei No. 1 unde urmează a se face plantarea în primăvara anului 1925.

În adevăr, dacă admitem că din vânzarea lemnelor tăiate în această parcelă va rezulta numai jumătate din aceea ce s'a obținut în anul trecut din vânzarea materialului lemnos provenit din exploatarea parcelei No. 7, care a fost de 3634 lei la hectar, suprafața parcelei No. 1 fiind de 23, 715 ha se va obține suma de 43090 lei ($23,715 \times 1817 = 43090,15$).

Se va putea prin urmare acoperi în întregime cheltueala ce va necesita împădurirea celor 10 hectare ($4000 \times 10 = 40000$ lei).

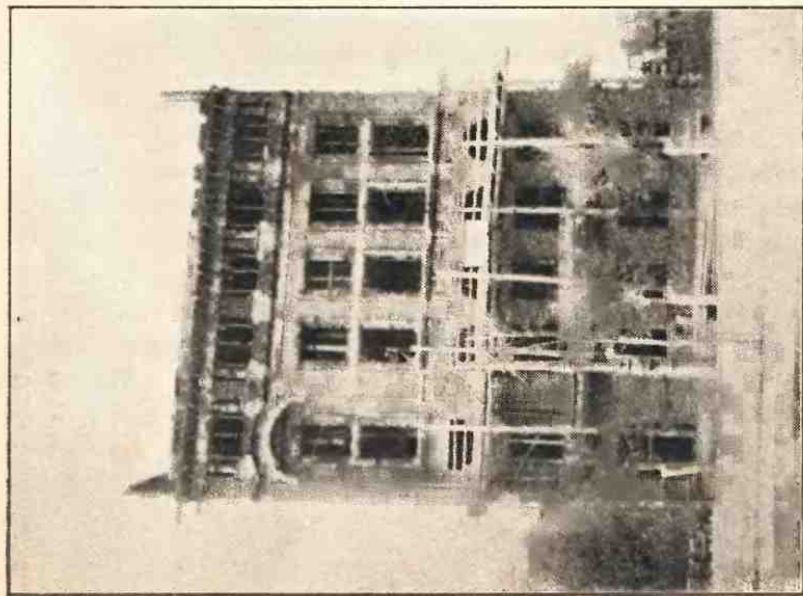
Cât privește suma de 72495 lei, costul plantării în primăvara anului 1926 a unei suprafețe de 15 hectare ($4833 \times 15 = 72495$) aceasta se va împlini aproape, dacă nu în întregime, din vânzarea materialului lemnos ce va rezulta din exploatarea parcelei No. 8, care s'a prevăzut să se taie în exercițiul pădurar 1924/25.

În adevăr, dacă admitem că și din acest parchet nu se va obține 3834 lei, venitul net la hectar cât s'a realizat în anul 1923/24 cu ocaziunea exploatărei parcelei No. 7, ci numai jumătate, ceea ce se poate compta cu siguranță, se va încasa suma de 67665 lei ($37 \text{ ha. } 24 \times 1817 = 67665,08$). Va rămânea dar nesoldată o neînsemnată diferență de 4830 lei.

Cu alte vorbe pădurea singură va plăti cheltueala împăduririi (1924 și 1925) a 24 ha.

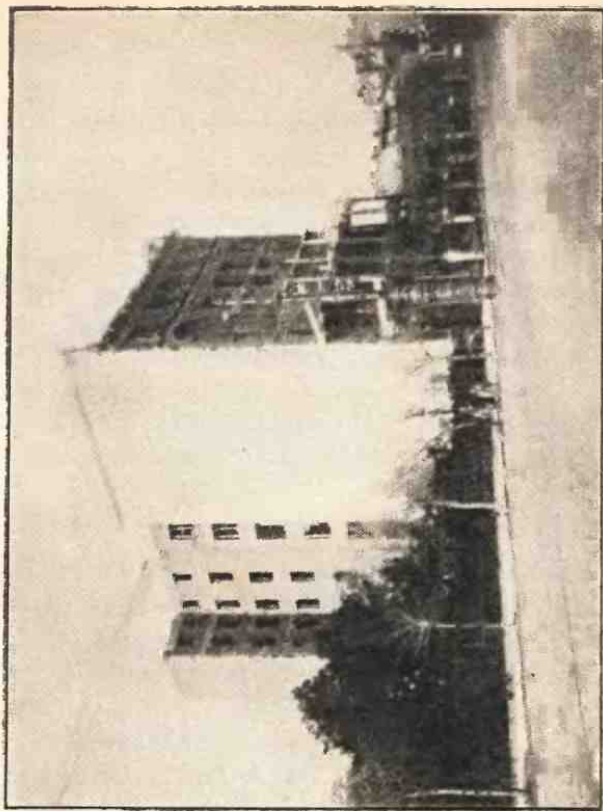
Perspective pentru viitor.

După ce munca va fi bine organizată, după ce se va cunoaște toate dificultățile, ce încă nu se pot de pe acum prevedea, iar sătenii din Obilești Noui și Vechi precum și din alte comune sau cătune din apropiere, vor conveni de a semăna printre rândurile de pueți plante prășitoare ca pepeni, fasole, cartofi etc. și a ora terenul în schimbul curățirii ierburilor din vecinătatea puieților plantați, se va reduce cu desăvârșire cheltueala de 1200 lei prevăzută în deviz pentru prășitul plantațiilor de 3 ori în timpul verei. — Mai târziu se va putea asemenea suprima cheltueala de 1000 lei, consistând din mobilizarea terenului cu plugul, dacă locuitorii se vor învoi ca să facă, pe spesele lor proprii, această lucrare, în schimbul beneficierei terenului astfel preparat prin cultivarea cu plante prășitoare un an sau doi ani înainte de plantare sau înfine ori ce modalitate, se va găsi pentru ca o parte din zilele de muncă necesare să nu

Clădirea Căminului Inginerilor Silvici.

Vederea către Bulevardul I. C. Brătianu.

Clădirea Căminului Inginerilor Silvici.

Vedere de flanc către Ing. Mironescu.

mai fie plătite în bani, ci prin prestație în natură, va avea de efect reducerea în mod simțitor a cheltuelei prevăzută de noi în deviz.

În localitățile cu populațiune deasă nu numai că împădurirea nu costă nici un ban, dar se realizează și un oarecare câștig din valoarea tulpinelor scoase din pământ obținute din dijma cuvenită, precum și din arenda terenului cultivat cu plante prășitoare printre rândurile de pueți.

În regiunile cu populațiunea rară însă, unde există pământuri de cultură în abundență, cum este cazul nostru, nu se va putea face lucrările de plantare despre care vorbim, de cât plătind toată munca în bani, în primii ani cel puțin.

Cerere de a se da autorizație de către Casa Pădurilor

După art. 13 din codul silvic nici o defrișare nu se poate face, decât în urma unei constatări în localitate de către un agent silvic superior și a avizului favorabil al Consiliului tehnic, aprobat de Ministerul Domeniilor, sub pedeapsă, în caz de contravenire, de a plăti o amendă de 5000—10000 lei de hectar.

Este așa dar necesar de a se face, din timp, o cerere de autorizațiune din partea Casei Pădurilor spre a nu risca ca șeful ocolului silvic respectiv să intenteze acțiune, în caz când va constata că s'a început lucrarea de scoaterea tulpinelor din pământ fără știrea autorităților silvice respective.

Calculul Rentabilității

Cheltuiala plantării unui hectar de pădure este astăzi mare, ea se urcă în cazul de față la 4833 lei la hectar, totuși având în vedere marea creștere a salcâmului, calitatea excelentă a lemnului său, care posedă o notabilă proporție de lemn de lucru chiar la vârșă relativ tânără de 15 ani, ținând seama afară de aceasta de lipsa de păduri în regiunea despre care vorbim și de necesitățile de material ale populațiunii rurale respective, dovadă că în trupul de pădure Obileasca dublu sterul lemne de foc în general strâmbe, lăsând din cauza aceasta multe goluri printre dânsese, se vinde astăzi cu 400 lei, preț care, după toată probabilitatea, se va spori, materialul lemnos ce de aci înainte se va pune în vânzare, în loc de stejar pedun-

culat rău crescut va fi de salcâm, din care se va putea scoate și lemn de lucru, lucrarea de împădurire va fi rentabilă.

La vârsta de 15 ani producțiunea pădurei de salcâm în localitate poate fi socotită la 150 steri lemne de foc la hectar.

Așa fiind, dacă s'ar vinde sterul numai cu 180 lei, aceasta însemnează că se va realiza un venit net la hectar de 27000 lei ($150 \times 180 = 27000$). — Crăcile și vârfurile se vor da tăietorilor de lemne drept preț pentru tăiatul și fasonatul lemnelor.

Se poate deci compta pe un venit net sigur de cel puțin 25000 lei la hectar. — Suma inițială de 4833 lei cheltuită cu plantațiunea unui hectar de pădure, în timp de 15 ani s'a încincit, cu alte cuvinte ea a funcționat cu o dobândă compusă de 10% ($4833 \times 4, 117 = 20187$) mai rămânând și cu ce să împădurim un hectar ($25000 - 20187 = 4813$).

Vedem dar că, din punctul de vedere financiar, afacerea este excelentă. Dacă în calculul nostru facem să intre și valoarea terenului forestier utilizat, care după prețurile din localitate se poate evalua la 10000 lei hectarul, avem :

$$(10000 + 4833) 1.0 x^{15} = 25000 + 10000$$

$$\text{de unde } 1.0 x^{15} = \frac{35000}{14833} = 2,35$$

$$x = 6\%.$$

Aceasta după prima revoluție de 15 ani, căci de aci înainte terenul fiind împădurit, nu va mai fi nevoie de cei 4833 lei: cheltueala de împădurire.

$$\text{In cazul acesta vom avea :}$$

$$10000 (1.0 x^{15}) = 25000 + 10000$$

$$\text{de unde } 1.0 x^{15} = \frac{35000}{10.000} = 3,5$$

$$x = 8,4\%$$

Cu alte vorbe capitalul sol și capitalul material lemnos vor funcționa cu o dobândă compusă de 8,4% ceea ce de bună seamă este foarte avantajos.

Să nu uităm afară de aceasta, că în calculul de mai sus am admis că valoarea unui ster lemn de foc este numai de 180 lei, pe când în realitate el se va putea vinde cu peste 200 lei; aceasta am făcut-o însă spre a fi sub adevăr, adică ca rezultatul să întrecă prevederile.

Petre Antonescu

CONTRIBUȚII

LA

COMERȚUL ȘI INDUSTRIA LEMNULUI

I

Comisia superioară vamală de import și export în ședința de Luni 8 Decembrie 1924 a avizat ca a) pentru spițe, colaci (obezi), căpățâni de roți și alte lucrări din frasin complet confecționate în țară să se perceapă o taxă de export de 2000 lei la vagon și b) pentru cărucioare de copii s'a avizat pentru 5 lei suta de Kgr. ca taxă de export.

E o măsură judicioasă făcând ca lemnul nobil și rar ca frasinul, să fie prelucrat mai întâi în țară și numai în ultima fază să poată fi exportat, asemenea și cărucioarele de copii, prin această modalitate se protejează o bună parte din activitatea manuală a lucrătorilor noștri și școalelor noastre de meserii.

Poate ar fi bine ca și lemnul de rezonanță să fie lucrat în țară, înființându-se fabrici de pian, vioare, violoncele etc.

II

Dăm aci câteva *priviri asupra pieței internaționale a lemnului* pe luna Decembrie 1924 extras din ziarul „Argus” precum și o anchetă în industria forestieră din Bucovina în Ian. 1924, din acelaș ziar.

PIAȚA INTERNAȚIONALĂ A LEMNULUI

Concurența rusească pe continent. Situația în Italia, Austria, Cehoslovacia, Ungaria și România

Nesiguranța în situația piețelor de lemne din Europa s'a accentuat și mai grav în ultimele săptămâni. Piețe cari mai rezistau arată acum o tendință de slăbire, după cum și prețurile sunt în scădere.

În această situație, multe din țările forestiere europene, aplică sistemul de a împiedica noui scăderi de prețuri, prin limitarea tăerilor, deci cu o micșorare a ofertelor. În felul acesta

se ajunge fără îndoială foarte curând la o întremare a prețurilor.

Pe de altă parte, există incontestabil, nevoi uriașe de material lemnos. Criza de locuințe cere livrări mari de cherestea și imediat ce țările cari actualmente suferă de criza de numerar, vor căpăta capital străin, situația pe piețele europene se va ameliora.

Concurența Rusească

Cercurile forestiere urmăresc cu încordare apariția nouă a Rusiei pe diferitele piețe europene. Lupta Rusiei pentru redobândirea vechilor debușuri apare în mod caracteristic din datele comerciale publicate de Olanda, una din țările mari consumatoare de lemne. În Septembrie, Rusia a importat în Olanda 40,472 tone, în August 40,418 tone, față de 12.307 tone în Iulie, și cantități neînsemnate în lunile precedente.

În Iulie importul rusesc de lemne în Olanda reprezenta a 15-a parte din total. Proporțional, Rusia a întrecut în Septembrie toate țările exportatoare de lemne în Olanda.

Principala cauză a acestui succes al Rusiei, trebuie căutată în prețurile reduse ale ofertei rusești. Rămâne de văzut dacă Rusia va putea menține încă mult timp prețurile actuale. În orice caz, situația piețelor europene va fi considerabil influențată în viitor de posibilitățile exportului rusesc.

Situația în Austria

Situația pieței austriace continuă a fi calmă, deși prețurile sunt scăzute. Cereri multe se anunță din Germania, dar piața este rezervată, întru cât nici prețurile oferite, nici condițiunile de piață, nu sunt acceptabile. Exportatorii austriaci pretind plata anticipată a unei părți din suma totală, ceea ce se admite în cazuri extrem de rare. Tranzacțiunile cu Italia și Franța nu arată nici o schimbare. Tranzacțiuni pentru alte debușuri importante lipsesc.

În genere situația ramurei forestiere din Austria poate fi privită ca îngrijorătoare. Dela proprietarii de păduri, până la comercianții de produse fabricate, toți sunt indispuși și pesimiști în privința viitorului apropiat.

Ori cât de mare ar fi cererea, criza de numerar paralizează orice puțință de ameliorare.

In Italia

Piața italiană notează o tendință mai satisfăcătoare. Cu toate că sezonul este înaintat, cererile sunt destul de mari. În special, relevăm cererile de scânduri, lemn de molift și brad. Pe de altă parte, se simte criză de numerar, ceea ce face ca prețurile, obținute pentru livrarea cu plată promptă, să fie foarte scăzute. Se cere mult scânduri pentru lăzi.

Din cauza marei activități de construcții, se caută mult material lemnos pentru lucrări în beton.

Date fiind lucrările în curs, se prevede o situație bună a pieței, cu prețuri ferme, pentru lunile următoare.

In Cehoslovacia

Situația pieței cehoslovace este favorabilă. Cereri mari pentru consumul intern au menținut prețurile la un nivel superior parității mondiale, în special pentru materialul de tâmplărie și pentru lăzi. Deaceia foarte multe firme caută să încheie relațiuni cu depozitari și firme din Praga, pentru a evita riscurile exportului. Totuși, se pare că piața internă indică o oarecare depresionă, așa în cât nu va trece mult timp până la reabilitarea la loc de cinste a exportului. Comerțul de lemne de foc se desfășoară în condițiuni avantajoase atât în ceea ce privește Ungaria, cât și în Austria. Se remarcă însă absența Elveției, printre cumpărători.

In Ungaria

Comerțul de lemne din Ungaria se găsește sub impresia scăderii cursului leului. Efectele acestei scăderi s'au manifestat în două chipuri: producătorii din Transilvania și exportatorii, în așteptarea unei îmbunătățiri a prețurilor și-au redus expedițiile, iar depozitele ungare de tranzit au găsit un nou prilej pentru a asvârlă cantități mari pe piață. Aceste vânzări apasă atât de greu asupra pieței în cât personalitățile de frunte din comerțul de detal din Budapesta se gândesc să înființeze o societate cu capital de 20 miliarde coroane care să preia cantitățile depozitelor de tranzit și să facă astfel să înceteze concurența acestora. Nu știm dacă acest proiect, dat fiind deosebirile de interese, este

realizabil. In orice caz, el pune într'o anumită lumină starea de lucruri, pe piața lemnului din Ungaria.

Prețurile pentru lemnul moale din Transilvania sunt între 1750 — 2000 lei, pe când firmele slovace îl oferă cu circa 300 — 310 coroane cehoslovace per metru cub, loco frontieră. Totuși încheerile sunt dificile, din cauza condițiilor de plată.

Prețurile indică o tendință de urcare. Deosebit interes se remarcă pentru scânduri de lăzi, cerute de fabricile de zahăr, care se așteaptă, la un export intens.

Pe piața lemnelor de foc prețurile sunt în urcare, din cauza reducerii transporturilor din România, iar producătorii interni aduc cantități reduse. Produsele interne notează circa 3 milioane coroane, în timp ce exportatorii români cer 3,1 milioane coroane, pentru material de prima calitate.

In Țară

In ultimul timp, înainte ca unele societăți de navigațiune să hotărască închiderea traficului pe Dunăre pentru vapoarele lor s'a făcut un export remarcabil de cherestea.

In raport cu anul trecut, activitatea la export rămâne tot restrânsă. Totuși, cu cele aproape zece vapoare, sub diferite pavilioane, plecate în ultimul timp din portul nostru, s'au exportat peste 4 milioane cherestea de brad și aproape 1 milion cherestea de lemn tare.

Cele mai importante debușuri au rămas Grecia și Egiptul. In Franța s'a exportat mai puțin.

S'a exportat cherestea esență moale și pentru Bulgaria, cantitățile s'au micșorat însă mult față de exportul ce se făcea odată pentru această țară.

* * *

Actualmente piața de cherestea este într'o completă stagnare. Tranzacțiunile cari se încheie se fac la prețuri sub cost. Vând numai negustorii sau casele cari au absolută nevoie de bani.

Celelalte case cari dispun de fonduri, nu vând din cauza prețurilor inconvenabile.

Pentru Alexandria prețul cherestelei de brad a scăzut la 1550—1650.

Se poate cumpăra :

Cherestea la 2100 lei m. cub.

Fag 2550 lei m. cub.

Fag alb 2000 lei m. cub.

Cioplitură 1000 lei m. cub.

Lemn brut a scăzut la 650 lei.

În general târgul de cherestea se prezintă slab.

O ANCHETA ÎN INDUSTRIA FORESTIERĂ DIN BUCOVINA

Diminuarea producției. Optimism în privirea prețurilor.

— Cumpărările din străinătate.

În vederea sezonului din primăvară, am întreprins o anchetă în industria forestieră din Bucovina pentru a constata ce cantități de material și în ce calități vom putea exporta sezonul viitor.

Impresia primă a fost că producția este mult diminuată, socotesc un aproximativ de 30 la sută, fapt ce provine atât din rezultatul pasiv al sezonului trecut (aproape toate industriile au încheiat cu pierderi) cât și din lipsa de numerar. Pe de altă parte faptul că până acuma a căzut foarte puțină zăpadă transportul lemnului brut din pădure se face greu și e legat cu mari cheltuieli, a provocat oprirea temporară a câtorva fabrici.

În privința prețurilor, am constatat că în cercul Industriei forestiere domnește un mare optimism, pentru sezonul viitor așteptându-se prețuri mult superioare celor cu care s'a încheiat spre sfârșitul sezonului trecut. Optimismul acesta e în parte justificat căci pe lângă că vom avea în acest an o producție totală redusă cu cel puțin 40% în raport cu producția din anul trecut, s'au transmis până în prezent din străinătate mari comenzi, unele fabrici vânzând chiar întreaga producție pe anul viitor și ca atare oferta fiind mai mică prețul va trebui să se ridice.

În afară de aceste considerente pur interne se vorbește cu insistență de intrarea soc. „Goetz”, „Foresta”. „Bucovina”. „Ofa” și „Lomas” în așa numitul „Accordo”, trust în care se mai află câteva importante concerne din străinătate și cum societățile enumerate mai sus care dictează prețurile în România.

holărându-se a fixa un preț unitar mult superior celui existent firmele mai mici își vor putea valorifica într'un mod mai convenabil producțiunea lor.

Un alt fapt ce îndreptățește speranțele industriașilor, este că Polonia reducând taxele de transport pentru materialul tranzit, va face cu puțință exportul din Bucovina pentru Germania și într'adevăr au și început a sosi întrebări din această țară, oferindu-se prețuri destul de convenabile.

Dintre cumpărători cari au încheiat comenzi mai importante, notez firma Ghinsburger din Paris care a cumpărat cca 20.000 mc. madriers, Soc. Centrale de Bois, Paris cam aceiași cantitate, Karam. Alexandria 1400 vagoane scânduri, Victor Weibel, Strasbourg cca 600 vagoane madriers etc. Prețurile încheiate au fost madriers I sh. 48 fob, Madriers II sh. 42 fob. Material Alexandria specificație uzuală 42 lum. sh. material pentru Grecia numai molift, dela 48—50 sh. fob Galatz.

Piața Galați

Exportul deși redus continuă totuși profitându-se de faptul că Dunărea este liberă de ghețuri. Astfel s'a încărcat vaporul „Stella“ pentru Alexandria, „Oloka“ pentru Salonic, deasemenea în șlepuri pentru Sulina transportându-se materialul la vapoarele de linie ce nu vin în susul Dunărei.

III.

În fine, dăm în extenso în 2 tablouri lemnăria exportată în luna August 1924 cât și întreaga lemnărie exportată dela 1 Ian. 1924 — 30 Aug. 1924, extrasă din tabela rezumativă a produselor exportate din România în luna August 1924, ce apare sub îngrijirea direcției statistice a ministerului de finanțe.

Din această situație se observă că în luna August 1924, s'a exportat 6820 vagoane de cherestea de brad și 18660 vagoane de lemne de foc cele mai multe din aceste din urmă pentru Ungaria.

Dela 1 Ian. 1924—30 Aug. 1924, s'a exportat 42639 vagoane de cherestea de brad și 10033 vagoane alte lemne reșinoase deci în total 52.672 vagoane de reșinoase ceiace constituie un

LEMNARIE exportată în luna August 1924

Ț A R I	Lemne de foc de orice fel	Trunchiuri de brad	Trunchiuri de stejar	Lemne de conș-trucție de stejar	Lemne de conș-trucție din esență folioasă	Nuele și haraci	Scânduri din esențe rășinoase	Alte lemne răși-noase	Doage de stejar	Traverse de stejar	T O T A L	
	Tone	m ³	T O N E									
Austria	—	—	—	—	15	—	15	—	—	—	30	
Anglia	—	—	—	—	26	—	10 210	—	—	—	10 236	
Belgia	—	—	—	—	—	—	32	—	—	—	32	
Bulgaria	150	2,686	—	—	—	—	5,359	2 417	—	—	9,269	
Ceho-Slovacia	35	—	—	—	114	45	302	—	—	—	496	
Egipt	—	—	—	—	—	—	11,484	845	—	—	12,329	
Franța	—	—	—	—	—	—	7,562	—	—	—	7 562	
Grecia	—	—	—	—	—	—	12,986	1 827	—	—	14,813	
Germania	—	—	—	—	—	—	402	—	—	—	402	
Italia	—	—	—	—	—	—	2,163	918	—	—	3,081	
Iugo-Slavia	5 504	—	—	—	63	—	16	—	—	—	5,583	
Olanda	—	—	—	—	—	—	1,308	—	—	—	1,308	
Palestina	—	—	—	—	—	—	810	—	—	—	810	
Polonia	—	—	—	—	—	—	583	—	—	—	583	
Turcia	—	—	—	—	—	—	3,231	373	—	—	3 604	
Ungaria	180,912	2,271	—	171	850	—	11,738	10,362	—	165	205,334	
Alte țări	—	—	—	—	—	—	4	—	—	—	4	
August 1924	Total cantități	186 601	4 957	—	171	1,068	45	68 205	16,742	—	165	275,476
	Total valori în mii de lei	87,264	2,576	—	684	1,523	14	226,449	30,719	—	255	349,484
August 1923	Total cantități	119 985	4 589	—	837	1,328	—	77,301	10,102	—	—	221 848
	Total valori în mii de lei	51,582	2,096	—	2395	2,696	—	221,412	12,557	—	—	292,738

La total m³ au fost transformați în kg. — 1 m³ = 500 kg.

LEMNARIE exportată dela 1 Ian. 1924—30 Aug. 1924

L U N I L E		Lemne de foc de orice fel	Trunchiuri de brao	Trunchiuri de stejar	Lemne de construcție de stejar	Lemne de construcție din esență fotoasă	Nucle și haraci	Scânduri din esență rășinoase	Alte lemne rășinoase	Doage de stejar	Traverse de stejar	T O T A L
		Tone	m ³	T O N E								
Ianuarie 1924	Total cantități . . .	79.141	1 988	—	—	585	2	19 540	5.399	—	15	105.676
	Total valori în mii de lei	33 127	1 262	—	—	829	2	56.415	7 769	—	17	99.421
Februarie 1924	Total cantități . .	86.133	705	—	—	1.081	31	12.073	4.774	—	—	104.444
	Total valori în mii de lei	40 881	514	—	—	1.460	38	25 719	8 592	—	—	77 204
Martie 1924	Total cantități . .	108.415	2.179	—	45	2.215	83	39 883	11.443	—	—	163.173
	Total valori în mii de lei	48 300	1 484	—	135	3.068	93	113 456	21 340	—	—	187.876
Aprilie 1924	Total cantități . .	72 948	3 028	—	311	4.149	22	63.923	9.387	—	—	152.254
	Total valori în mii de lei	31.233	2 246	—	622	7.718	28	204.576	17 262	—	—	263 685
Mai 1924	Total cantități . .	99.012	7.114	—	707	4 273	281	73.884	12 503	—	—	194 217
	Total valori în mii de lei	40.939	3.803	—	1067	8 266	129	252.831	23 359	—	—	330.394
Iunie 1924	Total cantități . . .	131 632	11 490	—	676	2 633	125	64.614	23.672	—	—	229.097
	Total valori în mii de lei	54 856	6 048	—	161	3.864	36	212 059	44.290	—	—	322 768
Iulie 1924	Total cantități . .	176 554	11.447	—	185	3 455	161	84.276	16 411	—	—	286.766
	Total valori în mii de lei	77.200	6 165	—	357	6 589	42	271 231	31.379	—	—	392.963
August 1924	Total cantități . .	186.601	4.957	—	171	1.068	45	68.205	16 742	—	165	275.476
	Total valori în mii de lei	87 264	2 576	—	684	1.523	14	226 449	30 719	—	255	349.484
Ian.-Aug 1924	Total cantități . . .	940 436	42 908	—	2095	19.459	750	426.398	100.331	—	180	1 511.103
	Total valori în mii de lei	413 800	24.098	—	4480	33 317	382	1.362 736	164 710	—	272	2 023.795
Ian.-Aug 1923	Total cantități . . .	747.811	65.938	—	5033	4.810	79	499 980	47.390	—	—	1.338 072
	Total valori în mii de lei	300.814	26.325	—	14.420	8 211	75	1.123 911	67.197	—	—	1 540.953

punct foarte îngrijitor pentru soarta pădurilor noastre, când azi posibilitatea normală de export, anuală a pădurilor de reșinoase în urma exproprierilor pădurilor de brad nu atinge nici 50 000 vagoane anual. Dacă mai ținem compt de ceia ce s'a încărcat în Sept., Ocl. și Noembrie și de stokul celor de peste 25.000 vagoane de cherestea ce stau blocate în docuri și chei la Galați și alte poate 25000 vagoane în depozitele fabricelor, vedem bine că azi se taie din pădurile noastre de reșinoase cam de 4 ori mai mult de cât ar fi normal, a se tăia pentru a nu ne diminuea și stokul pădurilor de brad.

Fag pentru foc s'a exportat 94043 vagoane dela 1 Ian. — 30 Aug. 1924, deci aproape dublu cât bradul.

Colegii ingineri silvici urmărind lunar cu atenție cifrele ce ni le dă atâtea statistice cât și viața comercială a lemnului vor putea trage multe învățăminte pentru viitor, în scop de a reduce cât mai mult, posibilitățile de exploatare anual, cât și a se comercializa mai mult în profitul statului, pădurile ce sunt în curs de exploatare.

M. P. Florescu

Inginer inspector silvic Membru în
comisia superioară vamală de
import și export

Copie după raportul asupra situației pădurilor și industriei lemnului în Turcia No. 1036 înregistrat la No. 57979 din 16. VIII. 1924.¹⁾ Jn st. 8129/924

Domnule Director General

Dat fiind că importul lemnelor în Turcia înainte de război se făcea în majoritate din România, constituind pentru noi una din principalele piețe de desfacere a lemnului și cum astăzi această piață ne este închisă din cauza tarifului de import prohibitiv (a se vedea raportul No. 463 din 5 Mai a. c., Convenția comercială dela Lausanne) se cuvine să cunoaștem care este situația pădurilor și a industriei lemnului în Turcia.

1) Publicăm cu plăcere raportul d lui atașat comercial în Turcia Nicolae Mănescu ce ni l-a trimis pentru a ne face cunoscut resursele forestiere ale unei țări puțin cunoscute din acest punct de vedere și cu care avem multe relațiuni comerciale și de bună vecinătate. Tot d-sa ne a trimis și textul legii relativ la folosirea pădurilor de către populația rurală din Turcia din 15 Aprilile 1924 pe care o publicăm noi la vale.

Dintr'un raport al Camerei de Comerț din Constantinopol pe care l'a făcut asupra importanței bogăției pădurilor în Turcia, se relevă faptul că deși pădurile în deosebi în Anatolia sunt înzestrate cu esențe prețioase, totuși nimeni nu s'a gândit la exploatarea rațională a lor și s'au mulțumit ca aceste păduri seculare să ducă mai departe greutatea anilor și ca populația să poarte povara importului străin.

Intr'adevăr după cum am avut și alte ocaziuni să vorbesc în repoartele mele despre bogăția forestieră a Turciei, statistica arată că producția anuală se poate estima la circa 150.000 m. c. și că din România se aducea din consumațiunea totală trei sferturi.

Astăzi din cauza taxelor prohibitive, importul în Turcia al lemnului de construcție este imposibil. — S'a făcut o excepțiune și care și aceasta nu este decât provizorie de a se scuti de vamă scândurile destinate pentru confecționarea cuiliilor necesare exportului de smochine și siafide.

Este întrebarea dacă Turcia care are astăzi nevoie de mult material lemnos pentru construcțiune, — poate rezista în menținerea acestor taxe când industria națională nu prezintă ferestre suficiente?

Credința generală este că nu, și se spune, oficios, că la Angora se lucrează în vedere reducerii tarifului.

Cu toată importanța economică ce o prezintă în economia națională a unui Stat, industria forestieră, nimic nu s'a făcut pentru dezvoltarea ei și s'ar putea spune că pădurile în Turcia se prezintă în majoritatea lor rău exploatare; multe locuri sunt despădurite și fără ca cel puțin agricultura să fi câștigat prin mărirea suprafețelor cultivabile.

Nici o plantațiune nouă nu s'a făcut în timp de 25 de ani în urmă.

Ceeace pare mai curios este că din lipsă de date statistice nu se cunoaște precis înălțimile pădurilor și felul esențelor. Nu de mult în timpul cabinetului care a precedat actualul guvern s'a întocmit o statistică care deși nu completă, totuși a putut servi ca punct de reper studiului camerei de Comerț.

Regiunea cea mai păduroasă din Anatolia este zona de pe lângă Marea Neagră, ce începe dela Ismid Bolu Kastamoni Zunguldak, Samsun și Trebizonda.

Statistica pomenită mai sus nu prezintă nimic științific, ci ea se sprijinea pe estimățiunile și aprecierile pădurarilor, care sunt în cea mai mare parte lipsiți de cunoștințe silvice.

I. Sandjak Ismid: Vechiul Sandjak Ismid este estimat 354.000 Ha. de pădure în compozițiunea următoare :

Făg	21 ⁰ / ₀
Stejar	10 ⁰ / ₀
Ulm	10 ⁰ / ₀
Castani	7 ⁰ / ₀
Brad	6 ⁰ / ₀
Teiu	6 ⁰ / ₀
O specie de ulm	5 ⁰ / ₀
Stejar	4 ⁰ / ₀
Platan	3 ⁰ / ₀
Anin	3 ⁰ / ₀
Arțar	3 ⁰ / ₀

Sandjak Polou: Suprafața 600.000 hectare.

Brad	40 ⁰ / ₀
Pin Silvestra	30 ⁰ / ₀
Făg	15 ⁰ / ₀
Ulm	5 ⁰ / ₀
Stejar	4 ⁰ / ₀
Plop	1 ⁰ / ₀
Platan	1 ⁰ / ₀

Sandjak Castamoni Suprafața 500.000 hectare.

Brad	50 ⁰ / ₀
Pin Silvestru	32 ⁰ / ₀
Făg	9 ⁰ / ₀
Ulm	5 ⁰ / ₀
Stejar	3 ⁰ / ₀

Sandjak Sinop Suprafața 50.000 hectare.

Făg	35 ⁰ / ₀
Pin Silvestru	25 ⁰ / ₀
Brad	20 ⁰ / ₀
Ulm	10 ⁰ / ₀
Plop	1 ⁰ / ₀
Platan	1 ⁰ / ₀
Anin	1 ⁰ / ₀

Sandjk Kianhri Suprafața 166.086 hectare.

Brad	50 ⁰ / ₀
Pin Silvestru	38 ⁰ / ₀
Fag	4 ⁰ / ₀
Ulm	4 ⁰ / ₀
Stejar	2 ⁰ / ₀

Sandjak de Djanik Suprafața 496.000 hectare.

Pin Silvestru	40 ⁰ / ₀
Ulm	24 ⁰ / ₀
Fag	20 ⁰ / ₀
Brad	10 ⁰ / ₀
Anin	2 ⁰ / ₀
Stejar	1 ⁰ / ₀
Castani	1 ⁰ / ₀

Pădurile din regiunea Bolu-Kastamoni.

Din suprafața păduroasă arătată mai sus întinderea cea mai mare este compusă între Bolu și Kastamoni și aparține Statului.

Instalațiunile forestiere sunt de mică importanță. Se estimează la circa 500 ferestrele primilive și câteva mecanice.

După o statistică producția anuală a pădurilor de Bolu și Kastamoni, se estima :

Păduri Bolu 60.606 metri cubi și Ltqs.

în 1906—7	85.342 — 119.245
1907—8	89.059 — 130.244
1909—10	60.606 — 103.891

Păduri Kastamoni 95.696 metri cubi în 1910.

1906—7	115.691 — 171.515
1907—8	131.061 — 172.332
1909—10	95.696 — 147.369

Tabloul de mai jos arată producțiunea pe esențe pe 1909 — 10.

	Păduri din Cestamoni		Păduri din Bolu	
	metri cubi	Ltqs	metri cubic	Ltqs
Pinu Silvestru . .	37.752	55.067	11.702	13.234
Ulm	31.300	40.830	24.805	41.203
Brad	19 144	37.688	12.108	11.689
Stejar	6.493	11.303	5.677	21.998
Plop	21	33	86	104
Platan	9	22	10	26
Fag	25	65	2.381	5.433
Castan	201	306	1.681	3.479
Nuc și alun . . .	316	1.277	498	1.943
Genul Ulmului .	26	508	259	636
Teiu	73	123	1.297	3.620
Anin	33	50	—	—
Ienuper	—	—	27	82
Erasin	—	—	14	24
Alte	—	97	15	42
	95.455	147.369	60.560	103.813

Statistica arată că o bună parte din această producție se exportă în Grecia, Egipt și Bulgaria. Înainte de război se exporta foarte mult nucul în Anglia și Germania.

Din pădurile dela Bolu și Kastamoni se furnizează foarte puțin lemne pentru combustibil și din cauza lipsei mijloacelor de transport anual producția nu este mai mare de 500.000 cekii lemne de combustibil (cekie — 250 kgr.)

Producția de mangal ce se fabrică din pădurile dela Bolu este fără importanță de 25.000 cântare anual (1 cântar — 56 kgr.).

Pădurile de Ismid și Hendek. Se găsesc de asemenea în aceeași stare ca și pădurile dela Bolu și Kastamoni și prezintă aproape aceleași esențe ca și pădurile din Tracia și Strânda cu deosebire însă de proporție. Așa de pildă bradul se găsește foarte puțin, fagul este în proporție de 12%, Castanul 7%, Bradul 6%, stejarul 5%, alunul 5%.

Suprafața pădureasă este de circa 35.000 Ha. ceiace reprezintă 28% din întinderea generală a sandjakului. Pădurile de la Ismid, Bazinul Sacaria și lacul Nichea.

Trupul din Nord se numește pădurile dela Ada-Bazar și Hendek, iar trupul din Sud se întinde spre muntele Katirli și pe ambele părți ale golfului Ismid. Această regiune fiind mai aproape de Constantinopol servește pentru aprovizionarea vilatului Constantinopol cu lemne pentru combustibil și cărbuni de lemn.

Pădurile dela Ismid mai sunt cunoscute și prin esențele: alunul, măslinul și cireșul, unde se dă o mai mare atenție la altoitul esențelor sălbatice.

Proprietatea acestor păduri este împărțită astfel:

Statul	275.000 hectare . .	817 trupuri
Comune	33.400	510 "
Particulari	18.400	41 "
Evkaf (inst. religioase)	<u>7.500</u>	3 "
	334.300	

Pădurile dela Ismid, Ada-Bazar și Hendek au avut producțiune 33.898 m. c. în 1906—1910:

1906—7	26.940 m 3	42.176 Ltqs
1907—8	31.927 "	50.746 "
1909—10	33.898 "	67.876 "

Pe esențe producția se clasează în ordinea:

Ulm	2.865 m 3	5.515 Ltqs
Teiu	4.009 "	10.710 "
Nuc	1.094 "	4.270 "
Arșar	23 "	63 "
Ulm	416 "	260 "
Frasin	1.738 "	3.789 "
Fag	3.504 "	6.166 "
Stejar	6.023 "	28.183 "
Castan	981 "	1.971 "
Platan	71 "	136 "
Pin Silivestru	1.730 "	1.953 "
Brad	1.132 m 3	2.838 Ltqs
Anin	57 "	127 "
Diferite	<u>230 "</u>	<u>3.750 "</u>
Total	23.873 m 3	69.731 Ltqs

Pădurile din această regiune produc anual aproape 500.000 cekii lemne pentru combustibil și 100.000 cântare cărbuni de lemn.

În pădurea dela Hendek de o suprafață de 7.147 hectare s'a făcut în 1916—17 oarecari amenajări raționale de către un grup de tehnicieni austriaci. Această pădure este favorizată prin apropierea ei de centrul Sacaria și se poate exploata cu mai multă ușurință, având și mijloace de transport.

Pădurile dela Samsun și Trebizonda se găsesc la est de pădurile Castamoni-Bolu. Ele sunt formate din ulm și pin Silvestru într'o proporție de 50%: Pinul este reprezentat cu 10% și alunul cu 2%.

Suprafața totală a pădurilor este de 496.000 hectare repartizate astfel:

Sandjak Samsun	96.000 hectare
„ Trebizond	200.000 „
„ Ghiumuşhane	120.000 „
„ Lazistan	80.000 „

Pădurile dela Samsun și Trebizonda aparțin în majoritate Statului, ele nu sunt compacte ci se prezintă cu multe goluri. Proprietatea particulară de abia atinge 2.500 ha.

Producția în 1906—10 a fost 10.054 m. c.

1906—7	42.283 m 3	27.925 Ltqs.
1907—8	41.186 „	24.450 „
1909—10	10.054 „	16.574 „

Pe varietăți de arbori avem:

Brad	515 m 3	1.047 Ltqs.
Pin Silvestru	5226 „	6.755 „
Ulm	1214 „	1.481 „
Stejar	659 „	1.315 „
Nuc	300 „	1.173 „
Varietăți de ulm	42 „	743 „
Castan	637 „	1.296 „
Teiu	64 „	1.040 „

Producția lemnului de încălzit se urcă în medie la 45 mli cekii anual.

Acum după ce am văzut care este înfînderea păduroasă a Turciei voi căuta din puşinele date ce le posed să arăt care este şi industria indigenă a lemnului precum şi ce se urmăreşte prin politica tarifelor vamale actuale.

Înainte de război producţia indigenă era de circa 150.000 m. c. consistînd din brad, stejar, fag, frasin, nuc, platan şi din care bradul venea în primul rînd, ecarisat cu toporul şi cu ferestrae primitive şi foarte puşin se întrebuiţa ferestraie mecanice cu abur.

Din România se importa anual circa 10.000 vag. (200.000 m³) lemne de cherestea brad şi molid şi lemne rotunde.

Din Rusia (porturile Odesa, Kerson, Jalta, Batum) se importa mai mult pin şi stejar circa 100-200 vag. anual, iar din Suedia, „fileri” adică cherestea ecarisată cu toporul de 4-10 metri şi 7 1/2 X 7 1/2 II-II cm. precum şi duşumele lucrate de 3-6 m. lung, 8-10 c/m. lăţ. şi 12 m/m gr. netto calculate per. bruto 24 m/m la grosime înainte de a fi rînduite, precum şi la lăţime cu 1/2 - I c/m în plus.

Importul din Suedia se ridică anual la circa 500 vagoane.

Efectele tarifului Protecţionist.

Astăzi din cauza lipsei de import şi a tarifului protecţionist producţia indigenă, după informaţiunile particulare, deoarece date oficiale lipsesc, — este mai mare ca aceia dinainte de război.

Cum însă lipsesc mijloacele de transport, aproape întreaga producţie se consumă pe loc în Anatolia, unde în zonele distruse de război se simte foarte multă nevoie de construcţiuni.

În afară de cele 500 ferestraie primitive despre care am vorbit mai sus, gaterile care funcţionează astăzi în Turcia se pot număra la circa 27 gateri în Anatolia, iar la Constantinopol funcţionează 14 gateri.

Industria mobilelor este foarte mică şi în afară de fabrica Psalti, care este prima, celelalte sunt foarte mici, şi se pot confunda repede cu atelierile.

Mobilele atât înainte de război cât şi până la punerea în vigoare a actualului tarif, (în timpul şi după armistiţiu), se im-

Un efect imediat al regimului protecționist se constată prin aceea că multe gater care înainte nu funcționau, astăzi sunt puse în lucru. Așa de pildă Soc. de cărbuni „Heraclée” și alte case, care mai înainte aduceau din România lemnăria necesară pentru mine, astăzi le lucrează pe loc având câte un gater instalat.

După o statistică sumară din 1921 în industria lemnului se enumera: Fabrici și ateliere 2.067 cu 5827 lucrători bărbați și 180 femei ceiace ar reprezenta în industria totală o proporțiune de 7.87%. Pe categorii ar fi:

Ateliere pentru fabricarea trăsurilor și căruțelor:		Lucrători	728
	bărbați	femei	Total 728
Mobile și articole de mobile:	1021	2783	2783
Ateliere pentru fabric. lingurilor	73	337 50	387
Schele și samari de lemn . . .	616	879	879
Pentru construcțiuni maritime,	17	474	474

Nicolae Manescu,
atașat comercial

LEGEA No. 484.

LEGE RELATIV LA FOLOSIREA DE CĂTRE POPULAȚIA RURALĂ A PĂDURILOR STATULUI

15 Aprilie 1340/1924—11 Ramazan 1342.

(Jurnal Oficial No. 70 din 17 Mai 1340/1924)

Art. 1. — Locuitorii satelor și „cassabas-urilor”, considerate drept safe, care n’au avut niciodată lemne sau „baltalik-uri”, care să le aparție vor putea — în virtutea unei autorizații dela autorități, — cu titlu gratuit, să procedeze la tăiere în acele părți ale pădurilor Statului care îngăduie tăierile în mod științific. Sus zisa autorizație nu va fi acordată decât dacă lemnul tăiat va fi folosit pentru construirea sau repararea de școli, locuri pentru rugăciune, poduri edificii destinate pentru locuința sătenilor sau pentru adăpostirea animalelor și nutrețului lor, precum: staule, grajduri, depozite de fân și alte construcții asemănătoare, sau dacă suszisul lemn va servi la fabricarea carelor sau instrumen-

telor pentru arat, sau dacă lemnul va fi folosit pentru prepararea cărbunelui sau lemnului pentru încălzit destinat pentru folosul personal al locuitorilor sau pe care îl va vinde la târg, pe piețele satului sau ale „cassab-ei“, unde va trebui să le transporte prin propriile sale mijloace. Lucrătorii dela țară, care se ocupă cu fabricarea și vânzarea de instrumente și accesorii agricole vor putea deasemenea, — și în virtutea autorizației guvernamentale, — să se dedee la tăierea gratuită a lemnului necesar industriei lor.

Ceva mai mult, locuitorii de la țară, cari, deși au avut totdeauna lemne, și „baltalik-uri“ la dispoziția lor, nu pot avea din susmenționatul lemn și „baltalik-uri“, lemnul de cherestea, de încălzit, și cărbunele necesar consumului lor, pot și aceștia să profite de prerogativele enumerate la paragraful de mai sus.

Art. 2. — Sătenii vor trebui să aducă la cunoștința „mouhatar-ului“ comunei lor, cel mai târziu până la sfârșitul lunii Martie, cantitățile de lemn de cherestea și de combustibil de care vor avea trebuință în timpul anului. „Mouhatar-ul“ va întocmi un registru nominativ, pe care îl va înainta funcționarului administrației forestiere care va avea de verificat dacă cantitățile cerute de către săteni, nu depășesc adevăratele lor trebuinți. Când se va recunoaște că suszisele cereri nu sunt excesive, funcționarul forestier va trebui, cel mai târziu până la sfârșitul lui Mai să indice un „makt“ (loc unde se va putea proceda la tăieri), ținând socoteală de dispozițiile tehnice în vigoare și de condițiile și restricțiile care se raportează la conservarea pădurilor. Va trebui, pe lângă aceasta, să facă un semn pe arborii care procură lemnul de cherestea și să desemneze locul unde se va tăia lemnul pentru încălzit și pentru fabricarea cărbunelui. Numai în urma acestor lucrări preparatorii, vor începe tăierile.

În cazul ivirii unei neînțelegeri între locuitori și administrația forestieră, cu privire la cantitățile cerute de către aceștia din urmă, neînțelegerea este adusă în fața Consiliului administrativ al localității.

Locuitorii dela țară care se ocupă cu vânzarea lemnului pentru încălzit, și pentru cărbune pe piață, la târgurile satului lor sau ale „cassabas-urilor“ unde vor trebui să le fi transportat cu propriile lor care sau animale, vor trebui să prezinte un certificat liberat de către Consiliul bătrânilor, valabil pentru un an

și atestând că susmenționatele lemne și cărbuni au fost procurate din „makta-ul“ indicat de către funcționarul forestier.

Art. 3. — Locuitorilor dela sate, situați în interiorul sau vecinătatea pădurilor, care își propun de a confecționa lemn de cherestea pentru a fi dat în comerț, se liberează permisiuni pentru tăieri valabile pentru un an și cu ajutorul cărora vor putea să facă tăieri în mod științific, în acelea ale statului susceptibile de a fi tăiate.

Locul din pădure pe care țăranul l-ar putea exploata îi va fi predat pe prețul tarifului și fără punere la licitație. Cu toate acestea, susmenționații țărani, afară de licitație, sunt supuși la toate dispozițiile și condițiile tehnice aplicabile negustorilor de lemne.

Exportul lemnului de cherestea menționat, este liber pentru toate localitățile și prețul lui este acoperit prin plăți eşelonate. Când se va ceda pe cale de licitație negustorilor, păduri situate în vecinătatea comunelor care trăiesc din industria tăierii lemnului, se va rezerva o parcelă pentru a se satisface necesitățile populației susțiselor comune.

Art. 4. — Tăierile pe care țărani le vor avea de făcut în pădurile și baltălc-urile care le-au aparținut totdeauna, sunt supuse dispozițiilor articolului precedent, și permisul este liberat în acelaș fel.

Art. 5. — Funcționarii și gărzile forestiere care dau probe de neîngrijire în aplicarea dispozițiilor conținute în articolele precedente, pentru prima oară vor avea o reținere de salariu pe 7 zile la a doua vină li se va reține jumătate din salariul lunar și la a treia vor fi revocați din serviciu,

Art. 6. — Tăierea măslinilor sălbatici, „sikla“, „akhlat“, merilor, „haroub-urilor“ și stejarilor, pentru a se obține lemn de încălzit sau cărbune precum și tăierea arborilor putând să procure lemn de cherestea, pentru a se confecționa combustibil ca și desrădăcinarea arborilor susceptibili de a procura lemn pentru încălzit și cărbune, este interzisă.

Art. 7. — Este interzis a se întrebuința lemnul pentru combustiuinea în locomotivele sau uzinele situate pe parcursul căilor erate sau litoralului mării.

Art. 8. — Acei ce procedează la tăieri în „makta-urile“ (locurile destinate tăierilor) sau de copaci alții decât acei des-

tinați de către autoritate, sunt pasibili de penalitățile prevăzute la art. 36 și 38 din Regulamentul asupra pădurilor.

Art. 9. — Articolul 5 al Regulamentului pădurilor dela 1286 precum și legea din 11 Octombrie 1336 relativă la atribuirea „baltalik-urilor„ (păduri pentru tăiere) locuitorilor satelor, sunt abrogate.

Art. 10. — Prezenta lege intră în vigoare dela data promulgării sale.

Art. 11. Comisarii Agriculturii și Finanțelor sunt însărcinați cu executarea prezentei legi.

PROPUNERI

pentru

Modificarea regulamentului serviciului silvic exterior

Pentru a se putea cântări cu cea mai mare dreptate valoarea noului regulament al serviciului silvic exterior, trebuia să i se dea vreme să trăiască, să iea contact deaproape cu toate nevoile serviciului silvic, să dea lupta pentru principiile și normele, impuse de el și..., să învingă sau să sucumbe.

Nu i s'a dat timp. Nu sunt decât câteva luni decând a început să se aplice — în parte — căci de aplicarea lui strictă nu poate fi vorba, alâta timp cât nu se cunoaște încă bine și nu îngăduie bugetul.

Trebuia așa dar, să se experimenteze acest regulament cel puțin 2 ani, ca să se poată culege apoi observații bune întemate, pe baza cărora să se alcătuiască regulamentul definitiv.

Se cade să recunoștem, că acest regulament este nu un pas, ci un salt, în administrația noastră silvică, având curajul și răbdarea să spună fiecărui slujbaş, din erarhia noastră silvică — chiar și răspicat ce are de făcut în meseria lui, până unde poate să meargă și ce răspundere are.

Din acest punct de vedere, corpul silvic român se pleacă recunoscător în fața acelor, cari și-au pus la contribuție capacitatea, experiența și dragostea lor, pentru înfăptuirea acestui far diriguitor al serviciului nostru silvic exterior.

Cum însă perfecțiunea ideală nu s'a realizat încă pe pământ-

tu nostru și orice operă a omului e susceptibilă de progres și cum s'a făcut chiar apel și la modestele noastre păreri ne vom îngădui să încercăm a schița — fără pretenții și fără gânduri rele — icoana unui regulament, așa cum l-am dori noi.

Un bun regulment ar trebui să se inspire din următoarele 5 considerațiuni cardinale:

- 1) Simplificarea serviciului.
- 2) Autonomia șefului de ocol.
- 3) Controlul susținut și riguros al superiorului.
- 4) Deplasarea centrului de gravitate dela cancelarie la teren.
- 5) Grija șefului suprem în serviciul exterior, Directorul regional — pentru subalternii săi, de a-i ține în curent cu știința și practica noastră silvică, grija pentru viața lor în societate și chiar pentru viața lor sufletească.

Sa le luăm pe fiecare în parte :

1. Simplificarea serviciului.

Mi-amintesc de un savant profesor, ce-am avut în liceu, care tocmai pentru că era o somitate, simplifica așa de mult și de bine cursul, că aveam totdeauna impresia, că ne spune tot lucruri, pe care le știam de mai înainte... Și-așa se făcea, că la cursul celui distins dascăl — mort tocmai, când urcase treptele universității, toți elevii știau și toți aveau note mari.

Cine va reuși să simplifice actualul regulament va ușura serviciul pe care toți șefii de ocoale îl vor învăța lesne și... vor lua note mari.

Dacă ar apărea un cineva, c'un spirit de sinteză remarcabil ar reduce regulamentul nostru la un fel de decalog, cu zece porunci, pe care șeful de ocol le-ar ține n ramă și cu care s'ar identifica perfect și repede.

Noianul de formalități, de îngrădiri, de tablouri, de condiții, de multiple exemplare, îngreuiază formidabil un serviciu, care totuși în esența lui ar fi simplu.

Preocupat de grija, să nu iasă din formularul 51 b sau 46 d, să nu greșească la A—B+D (?), bietul șef de Ocol își frământă creierul să potrivească la linii și cifre, de cele mai multe ori fletive; se lipește amarnic de fotoliul biuroului și... până să termine cu formularele, a venit zăpada și el... nici plantații n'a făcut, nici lemne n'a tăiat, pentru populația, care suferă.

Vrea să înceapă o lucrare oarecare ? Se izbește numai decât de forme, care trebuiau îndeplinite cu ani de zile înainte, sau căroră le-ar trebui de-aici înainte luni, sau ani, ca să se aprobe și apoi să se înceapă lucrarea.

Până să facă formele și să vină aprobare, pierde entuziasmul și dragostea momentului, când a născut inițiativa, ba poate și împrejurările propice de-ațunci. Lucrarea nu se mai execută, sau se execută rău și în paguba statului.

Ex. Actele de estimația fânului, frumos, proaspăt, bun de vânzare, se trimit de ocol în Septembrie și... stau pentru îndeplinirea tuturor regulilor până la Februarie, când revin la Ocol pentru a se ține licitație. Aci încep alte forme, publicații, dovezi etc., etc., și a venit Marte, cu iarbă verde și nădejdi de o viață mai bună. Cine să se mai uite la niște fân înegrit și putrezit de ploi și zăpezi ?!

De aci... 3 licitații... cu rezultat nul ; apoi reducerea estimației, alte afișe, dovezi, licitații și... fânul rămâne nevândut.

Sau : Un țăran are nevoie de niște trestie, să învelească o casă. Vine la Ocol și vrea să plătească oricât, numai să i se dea acum, când are nevoie. Nu se poate însă, trebuie să se prezinte la licitație. Chiar dacă se prezintă și se adjudecă trestia, până să vină aprobarea licitației, omul n'a putut să stea cu casa descoperită, a recurs la alte materiale și trestia noastră a putrezit.

Sau, ceia ce e și mai grav :

Am făcut studiul de exploatare al unui parchet, pe care-l înaintez la Direcție cel mai târziu la 1 August. Până în Decembrie, dacă nu și mai târziu, nu se știe nimic de soarta acestui studiu. Lemne nu se taie, funcționarii țipă și... reclamă.

Exemplele s'ar prelungi la infinit.

Concluzia este, că atâtă timp, cât Ocoalele sunt conduse de ingineri, nu de brigadierii, prin urmare de oameni, pe cari Statul se poate bizui în bunul mers al serviciului, formalitățile trebuiesc reduse la cea mai simplă expresie.

Și în legătură cu aceasta, vine a II-a considerațiune :

2. Autonomia Șefului de Ocol.

Acest stâlp al administrației și economiei silvice ar trebui să fie, potrivit cu pregătirea lui, cu rostul misiunii lui și mai ales cu înțelesul obștesc pe deoparte și cu al Statului pe de

alta, un funcționar cu mâinile deslegate și cu mintea liberă, să judece, să conceapă, să dicteze aproape independent.

Șeful de Ocol nu este și nici nu trebuie să fie un biurocrat, un rob al ordinilor circulare și al dosarelor prăfuite. Șeful de Ocol este un funcționar aparte în angrenajul funcționăresc al Statului, este un întreprinzător, un mânuitor de bunuri, un producător de venituri, un economist și un administrator în largul ințele al cuvântului.

Chiar în actuala organizație a Ocoalelor, veniturile anuale încă se resimt în bine sau în rău, după priceperea, nepriceperea, trândăvia sau sânguința șefului de Ocol.

Pentru a putea oferi Statului maximum de venit din Ocolul pe care-l conduce, Șeful de Ocol trebuie să se bucure de o largă autonomie.

Casa Pădurilor și Direcția regională ar trebui să fie numai ca un dirijor de orchestră, care indică fiecărui orchestrant timpul, când să intervină în ansamblu, neputând însă influența cu nimic execuția, care rămâne întregă supusă sufletului, simțirii și pregătirii artistice a orchestrantului.

Șeful de Ocol ar trebui să se identifice cu Ocolul, să se îngrijască de el, ca de averea lui personală, nelăsând să scape niciun prilej de câștig. (Honyy soit, qui mal y pense).

Să se termine odată cu tarife speciale, cu I. O. V., cu funcționari, pensionari și instituții, care se socolesc cu drepturi consacrate și bat cu pumnul în masă. Să se termine cu sistemul acesta, de a face pomană cu lumea, când Statul n'are de unde să dea slujbașilor lefurile, potrivite exigențelor vieții de azi.

Șeful de Ocol trebuie lăsat să realizeze bunuri și să le deslăcă la libera concurență, profitând de legea cererii și a ofertei, de conjuncturile pieței.

Apoi trebuie să dispară percepătorul. Ocolul să-și aibă casa și casierul sau, să încaseze și să facă plăți, fără alătea formalități, având numai registre, ca orice întreprindere sau instituție bancară.

Adică, de ce un umil agent de percepție să se bucure de mai multă încredere în fața Statului, decât un titrat, decât un om cu alte concepții de demnitate? Nu este un blam pentru inginerul șef de Ocol, să-l îi mereu la discreția primarului, notarului, percepătorului și șefului de post?

Ce poate face Șeful de Ocol unui primar, politician îngâmfat, căruia i s'a trimis declarații de învoială la pășune, sau de arendare de pământuri, încă din Aprilie, și care până'n Decembrie nu vrea să le restituie autentificate? Organele administrative superioare, cărora s'a adus cazul la cunoștință nu iau nici o măsură, tac.

Nu ne rămâne, decât calea justiției, lungă și obositoare.

Iată, câtă pierdere de vreme pentru un ignobil de primar, analfabet, care se simte înălțat, când e în conflict cu șeful de Ocol, când îi poate face stânjeniri!

În rezumat:

Să se pună șeful de Ocol în fruntea unui ocol, cu toate pădurile, măsurate și amenajate, pentru un period lung; să i se dea îndrumări generale și neschimbătoare dela o zi la alta și apoi să fie lăsat în pace, să lucreze și să administreze singur. Se va răspunde: „Ce tot spui d-ta domnule? Ce vrei să ajungi la o halima și la o destrăbălare, să nu ne mai descurce ni-meni“?

Ei bine, aci e rostul celei de a III-a considerațiuni.

3. Controlul susținut și riguros al superiorului.

Pornim dela început, întemeiați pe *capacitatea și buna credință a șefului de Ocol*, căci un incapabil nu trebuia lăsat să capete titlul de inginer și unui om de rea credință trebuie să i se refuze dela început orice însărcinare.

Dar: „Errare humanum est“, și atunci superiorul, inspectorul de control, e dator să cadă opinat sau inopinat și cât mai des la Ocol. Aci să se intereseze, ce măsuri a luat șeful de Ocol în administrație, ce a făcut rău, ce a făcut bine să intervină cu experiența și capacitatea lui sub formă de consilii, să dea relații asupra culturii și exploatării pădurilor, asupra punerii în valoare a bunurilor, asupra mănuirii fondurilor, să previe eventuale greșeli sau chiar tendințe spre rătăcirii morale, în sfârșit să se comporte ca un părinte sfântos și binevoitor față de feciorul său, căruia i-a încredințat de curând administrarea moșiei sale.

La finele anului, după multe inspecții, îndreptări, sfaturi, preveniri, ba chiar mici punități, inspectorul de control să vină la încheierea bilanțului.

S'a comportat bine șeful de Ocol, n'a făcut erori de specialitate mari, a dat venituri frumoase Statului, a fost cinstit ?

Atunci să i se dea deslegare să procedeze liber, autonom, mai departe în anul începător.

N'a fost capabil, a făcut greșeli de neiertat, a fost un dezordonat, un necinstit ?

Nicio cruțare pentru el ! Transferare, disponibilitate, destituire, pușcărie, după cazuri.

Rezultatul va fi uimitor de bun.

În primul rând se va da puțință de dezvoltare inițiativei se va lăsa liberă calea concepțiilor, experiențelor fructuoase, se va întări încrederea în forțele fiecăruia, de unde va veni un înălțător spirit de cinste, de educație civică.

Se va ajunge atunci neapărat la :

4. Deplasarea centrului de gravitate dela cancelarie la teren.

Ne mai fiind legat de atâtea formalități, de atâtea paperaserie părăsind idolatria călimărei și a hârtiei, șeful de Ocol va ieși afară în aer liber. Își va inspecta regulat pădurile, va ajunge să le cunoască mai bine să le afle păsurile și să cugete la cele mai bune și mai rapide mijloace pentru îndreptare.

Antoine Jolyet termină astfel planul tratatului său de silvicultură :

„Nôtre tâche sera bien remplie, si nous arrivons à faire comprendre aux propriétaires de forêts que le meilleur moyen de les bien cultiver est de s'y promener souvent, de les interroger toujours sur leur état de santé, sur leurs besoins. Ils seront surpris de la facilité avec laquelle on comprend le langage des arbres, et du plaisir qu'on éprouve à leur répondre“.

Eu am văzut un șef de Ocol, care în 8 ani de zile nu-și văzuse toate pădurile din Ocol, pentru că făcea și pe registratorul și pe copistul și pe arhivarul. E drept că învățase să scrie foarte frumos !!

Care doctor din lume prescrie rețete fără a fi văzut bolnavul ?

Cum să facem noi degajări de semințisuri, complectări în sub masiv, plantații, curățiri, etc. etc., când noi nu ne cunoaștem bine pădurile ? !

Și cum să le cunoaștem după harta Statului Major și din

cancelarie?! Cum să le cunoaștem, când trebuie să stăm cu condeiul în mână 90% din tot timpul, de care dispunem?

Și atunci, în loc de brazde frumoase pe teren, tragem linii impecabile pe tablouri, în loc de sămînță pe brazde, semănăm cifre pe linii și.... în loc de plantații, avem situații, cu labirinturi de rubrici, cu etaje, cu îndreptări spre dreapta și spre stînga. Dela o vreme, prindem așa un fel de slăbiciune, pentru biuro și nu ne mai vine să ieșim de loc afară la pădure. E așa bine să faci situații!!

Niciodată nu mi-am închipuit, că lucrând la cancelarie cu 3 brigadieri și un pădurar copist, de cele mai multe ori și săr-bătoarea și seara cu lampa, să nu parvin niciodată să spun ca Sf. Simeon: „Acum liberează Doamne pe robul Tău, căci văzură ochii mei mântuirea Ta“!

Serviciul la Ocol e ceva așa fără început și fără sfârșit.

Așa dar, declarație de război formelor și tratative de amiciție cu terenul, cu pădurea, cu laboratorul de fizică și chimie, nu doar cu cartea lui Negreanu și Istrati.

Și când șeful de Ocol va fi atras spre noul centru de gravitate al terenului, serviciul se va ușura mult și Statul va profita și mai mult.

Pe de-asupra tuturor celor spuse până acum mai este o considerațiune ultimă și nu mai puțin însemnată, din care ar trebui să se inspire un bun regulament:

5 Grija superiorului pentru subalternii săi, pentru cultura, pentru viața lor socială și sufletească.

Dr. F. Förster în „Cartea Vieții“ pune ca motto: „*Mai multă bunătate!*“

Iată o idee ciudată, să vorbești de bunătate într'un regulament de serviciu!!

Și totuși, ce influență nebănuită are bunătatea unui șef asupra unui subaltern!

În primele zile de conducere a Ocolului, pusese exuberanța tinereței și a idealismului în slujbă.

Am făcut greșeli și m'am lovit de superiorii mei. Un teanc de rapoarte stăteau la regiune și-și așteptau momentul să fie azvârlite în fața mea.

Șeful superior m'a 'ntâlnit și mi-a spus; „Am să te distrug!“

Dar... în loc să mă distrugă, într'o bună zi m'a poftit în

cabinetul său, mi-a oferit scaun și spre culmea încurcăturii mele, mi-a pus înaintea teancul de rapoarte (ale mele) să le rezolv, cum voi crede.

Am plecat de acolo convins că nu prea avusesem dreptate cu alte concepții de serviciu și cu o admirație, atât de justificată pentru superiorul meu.

O sfruntare, o umilire, o pedeapsă m'ar fi decepționat m'ar fi dezorientat, m'ar fi desgustat de viață și de meserie.

Iată de ce-am vorbit de bunătate aici.

Apoi, nu toți șefii de ocoale sunt la fel pregătiți, nu toți găsesc cele mai bune soluțiuni în dezlegarea problemelor, nu toți se țin în curent cu știința noastră silvică. Și atunci se impune întințarea de cercuri forestiere pe Direcțiuni, unde să se dezbată, fără pretenții de Academie sau Parlament, atâtea și-atâtea probleme de silvicultură. Din discuție iese adevărul și din adevăr iese utilul.

De aci descinderi la ocolul cutare pentru a vedea o tăere de însemnătate model, la ocolul x pentru a vedea o degajare de semințișuri, o pepinieră model, o plantație reușită, o exploatare rațională, o corecțiune de torenți etc. etc. atâtea lucruri, pe cari nu le poți vedea numai la Ocolul, unde ești, sau pe cari le-ai executat însu-ți în condițiuni mai rele, sau nu le-ai știut de loc. Venind des în contact cu subalternii săi, șeful superior începe să-i cunoască, începe să distingă în masa mică de cuarț și de granit, începe să vadă relațiunile de serviciu, nu prin Ocolul, ca instituție ci prin conducătorul lui — prin personalitatea Șefului de Ocol.

Incepe să se atașeze de subalterni, să se intereseze de viața lor, începe să aibă grijă de situația lor, de de sănătatea lor, de suferințele lor.

Il interesează mai mult, cum se prezintă în lume — ca prestigiu — inginerul, colegul său mai mic și luptă împreună să nu-l știrbească și chiar să-l înalțe.

Intr'un cuvânt, șeful superior devine cu adevărat părinte, cu bunătate și iubire pentru copiii lui — șefi de ocoale — și într'o armonie desăvârșită lucrează toți la propășirea pădurilor, la propășirea Statului.

Așa aș vrea eu să apară un nou regulament, pentru o nouă eră în viața noastră silvică.

N. N. Caragea

Șeful Ocolului silvic
Roșiorii de Verde

CONTRIBUȚIUNI

LA

STUDIUL METOADELOR DE COMBATEREA
INSECTELOR VATAMATOARE FORESTIERE

După cum am menționat în referatul din Rev. Păd. nr. 7/924, Austria a avut deasemenea de suferit de pe urma atacului insectei *Ips. typographus* între anii 1919 - 1923. Nici Ceho-Slovacia nu a fost scutită de flagelul insectelor, unde în anii 1917—1922 pădurile, în special cele de rășinoase, au avut de suferit într'un mod deosebit de pe urma ravagiilor cauzate de *Liparis monacha*, atac, care a fost de o deosebită intensitate cum nu s'a mai cunoscut în istoria silvică decât între anii 1845—1867 în Prusia. Rezultatul observațiunilor făcute cu ocaziunea acestor flagele s'au sintetizat în articolele:

„Observațiuni și experiențe cu ocazia ivirii lui *Ips. typographus* în Austria în anii 1921—23“ de prof. M. Seitner.

și

Cele mai noi experiențe asupra lui *Liparis monacha* în Ceho-Slovacia de Jaroslav Ruzicka (publicate în „Centralblatt für das gesamte Forstwesen“ Viena Heft $\frac{1}{3}$ 1924.

Cu ocazia apariției articolelor de mai sus, problema combaterii insectelor căpătând noi lumini, îmi propun în cele ce urmează a aduce în discuțiune, chestiuni în legătură cu această problemă și să le supun unui examen critic, fără însă a trata acest subiect în toată complexitatea lui, care se găsește de altfel admirabil tratat în manualul lui Escherich.

Generalități

Este știut că în natură fiecare animal sau plantă este dotat, în general, cu o mare putere de reproducțiune.

Astfel de ex proporția, în care s'ar desvolta *Liparis monacha* în cazul unui curs nestânjenit în înmulțirea lui este:

anul I 1 femeie anul II 100 anul III 20.000 și

anul IV 2.000.000 adică în 4 ani din o femeie pot lua naștere 2 milioane de indivizi în linie dreaptă.

1) Escherich Forstinsekten mitteleuropa Bd I 1914.

Această tendință de înmulțire este oprită de natură grație luptei pentru existență, care se încinge între indivizii ce viețuiesc în acelaș mediu și care are ca urmare menținerea unei „stări de echilibru“, stări caracterizate printr'un anumit raport în numărul indivizilor, ce sunt siliți a trăi într'un complex biologic.

Mijloacele, pe cari le întrebuințează natura, pentru menținerea stărei de echilibru“ în ceea ce privește proporția insectelor dintr'un anumit mediu sunt (după Escherich):

1. Distrugerea prin influențe climaterice.
2. „ „ animale răpitoare sau parazite.
3. „ „ microorganismele.
4. „ „ ciuperci.

Din jocul dintre influențele distrugătoare de mai sus și puterea de vitalitate a insectelor rezultă în mod normal starea de echilibru. În cazul stânjenirii acestui joc natural insectele se pot înmulți în mod considerabil, fapt care la insectele vătămătoare este uneori observat și care cauzează calamitățile cunoscute,

Influența factorilor climaterici

Factorii climaterici sunt acei cari înlesnesc înmulțirea insectelor (secete) și tot aceștia în marea majoritate a cazurilor, sting flagele (furtuni, ploi îndelungate etc).

Influența lor este directă cum ar fi de ex distrugerea unui roi de insecte în timpul unei furtuni; de obicei ei însă acționează indirect împiedicând lupta folositoare a paraziților vegetali și animalii și nelăsând exercitarea rolului lor de regulatori, de ex.: Seceta din anii 1915 din Ceho-Slovacia a distrus o mare parte din Tachininele, insectele parazite, dând curs liber lui *Liparis monacha* să se înmulțească nestânjenit în mod considerabil.

Dat fiind rolul, pe care îl joacă factorii climaterici în dezvoltarea insectelor, în cazuri de calamități lucrările de combatere trebuesc adaptate lor, în care scop se recomandă luarea datelor meteorologice în centrele atacate.

În combaterea insectelor din Austria s'a lansat ideea creării unor stațiuni meteorologice în centrele mari de combatere și care în câteva locuri s'a pus în practică. Urmărirea datelor meteorologice dau indicațiuni prețioase asupra evoluției insectei și oportunității lucrărilor de combatere de efectuat.

Factorii climaterici fiind forțe, ce nu stau la dispozițiunea

voinei omului, în materie de combatere nu pot fi întotdeauna favorabili, nu tot așa se prezintă ceilalți factori, care în genere se lasă a fi stăpâniți și întrebuințați în folosul scopului urmărit.

Animale parazite și răpitoare

Intrebuințarea animalelor parazite în combaterea insectelor a început de a fi un lucru nou. În domeniile înrudite Entomologiei forestiere această metodă și-a găsit de mult aplicație. Primele încercări în această direcție s'au făcut în America, după cum ne spune Escherich în descrierea călătoriilor sale, unde de ex. un atac al lui *Liparis* s'a căutat a se combate cu ajutorul intervențiilor viespelor parazite, crescute artificial în acest scop în instalațiuni speciale.

Cu ocazia ultiilor atacuri ale lui *Liparis monacha* din Saxonia (1909-1910) și *Boemia* (1919-1922) și a lui *Ips typographus* în Austria a început și în Europa să se facă primi pași în introducerea unor asemenea metode de combatere. Pentru ca să fie posibilă folosirea insectelor parazite este necesar mai întâi de a cunoaște rapoartele biologice dintre parazit și insecta ospitalieră. Prin acest studiu se caută aflarea modului cum acești paraziți folositori acționează asupra insectelor vătămătoare precum și condițiunile ce înlesnesc dezvoltarea lor. Odată aceste momente cunoscute se trece la găsirea unor metode practice, prin care să se facă posibilă acțiunea folositoare a paraziților contra insectelor, așa după cum, în perioade normale, se petrece în natură. Practica nu se mulțumește numai cu favorizarea paraziților existenți în lupta lor binefăcătoare ci ea caută ca prin crescătorii artificiale să producă un număr mai mare de indivizi, pe cari apoi să-i ducă la locurile de atac, unde aceștia își încep apoi activitatea lor salutară.

Să cercetăm în cele ce urmează stadiul actual, la care se găsește această metodă de combatere.

Prof. M. Seitner, în partea II-a a articolului său publică un studiu minuțios asupra insectelor parazite și răpitoare, ce trăesc în natură pe socoteala lui *Ips typographus*. Paraziții cei mai importanți aparțin marelui grup al așa ziselor viespe de ascunzătoare, din familiile Chalcididae și Braconidae *).

*) Aceste grupuri de familii ca și întregul ordin al Hymenopterelor sunt puțin cunoscute. Escherich (pag. 196) menționează după Sharp, că numărul Hymenopterelor existente se evaluează la 250 000 de specii, din cari nu se cunosc decât 30.000 (aproape).

Modurile, cum atacă aceste viespe sunt foarte variabile și se poate cu greu cuprinde într'o descriere generală. Viespele adulte depun oule cu ajutorul tubului special la suprafața insectelor (ectoparasite) sau în interiorul corpului insectei (endoparasite). La endoparazite larva se dezvoltă în interiorul insectei ospitaliere, pe socoteala căreia se nutrește și unde petrece o perioadă îndelungată din evoluția sa.

Larvele ectoparazite petrec o parte din timp pe suprafața exterioară a insectei și apoi după o anumită perioadă se înfig în corpul insectei ospitaliere. După un anumit interval, în general după ce parazitul și-a petrecut ciclul său evolutiv insecta ospitalieră moare.

Viespele descrise de Seitner sunt :

Fam. Calcididae.

Ipocoelius Seitneri Ruschka nov. spec., care este cel mai însemnat dușman al lui *Ips typographus*. El se găsește în natură în proporții destul de însemnate, în vremuri normale în raportul de 30—40 la sută față de *Ips*.

Modul său de traiu este complet adaptat aceluia al lui *Ips*. Toate stadiile sale de dezvoltare, le petrece în interiorul insectei, afară de stadiul ultim de insectă perfectă (viespe); prin acest mod de traiu este bine apărat contra dușmanilor săi.

Rhopaicus suspensus Rtz. Ectoparazit pe larvele și pupele lui *Ips*; în natură destul de numeros și deci de importanță economică. *Rhoprocerus xylophagorum* Giraud este un parazit mai puțin comun.

Din această familie fac parte și *Eutelus typographi* Ruschka nov. spec., care este un ectoparazit al lui *Ipocoelius*, un parazit de ordinul al II-a pe *Ips* și deci din punct de vedere forestier trebuie socotit în lista insectelor vătămătoare.

Fam. Braconidae.

Caeloides bostrychorum Giraud ectoparazit al lui *Ips* și care atacă în special insectele din părțile superioare ale coronamentului, preferind locurile cu scoarța subțire.

Eustalocerus clavicornis Wessm. este un endoparazit. După aceștia urmează, cu un rol secundar: păianjenii, din cari s'au găsit specii parazitând sub aripele insectei adulte, viermi (nematodi) ca endoparaziți etc.

Lista insectelor răpitoare, cuprinde:

Coleoptere Fam. Staphylinidae *Nudobius lentus* Grav. *Phloeoptora testacea* Marmh.

Fam. Cleridae *Clerus formicarius* L. puține specii dintre Hymenoptere și Neuroptere și Diptere Fam. Dolichapidae *Medetera signicornis* L.

Fam. Muscidae *Lonchae fugax*. Beek Palloptera usta Meig.

Din punct de vedere economic insectele răpitoare joacă un rol mai puțin important, decât viespele parazite, de cari ne vom ocupa în special.

Cu ocazia combaterii în Austria nu s'a trecut în practică la combaterea lui *Ips* cu ajutorul paraziților săi; cauze neprielnice au împiedicat întocmirea crescătoriilor necesare pentru producerea în masă a paraziților. Prin studiul lui Seitner, care aduce lumini noi în biologia paraziților drumul pe calea indicată este mult ușurat.

Paraziții de mai sus au o influență covârșitoare în dezvoltarea lui *Ips*., Seitner ne prezintă observațiuni cari arată cu câtă intensitate lucrează uneori natura la distrugerea calamităților astfel de ex. în August 1922 a observat că procentul de parazitism la *Ips* era între 40-70%, în multe locuri insectele atacate atingeau chiar procente apropiate de 100%.

Înainte de a trage concluziuni asupra acestei metode de combatere să trecem în revistă rezultatele obținute în Ceho-Slovacia.

Paraziții cari atacă în special fluturii și larvele lui *Liparis monacha* aparțin familiei de viespe Tachininae.

Viespele din această familie depun oule la suprafața corpului larvelor de *Liparis*. Alteori însă ele depun pe suprafața frunzelor și de unde apoi sunt ingerate cu parenchimul frunzei și în acest mod pătrund în interiorul corpului lor. După eșirea din ou larvele rămân la suprafața corpului insectei sau pătrund în interiorul corpului lor. De obicei, însă își sapă o poartă de intrare prin chitina larvei de *Liparis*, în cari intră cu partea anterioară a corpului lăsând afară porțiunea inferioară a abdomenului, prin care respiră¹⁾. Stadiul de pupă îl petrece în așa zisul butoiș (alcătuit din ultimul strat de chitină lepădat în stadiul de larvă) între frunzele uscate ale păturei moarte.

1) Beobachtungen über die Nonnen-Tachine von Fritz Timaeus Naturzeitschrift für Land und Forstw.

Cel mai important parazit din această grupă este :

Parasetigena segregata (Rdi), care în mod normal ucide, după Ruzicka 60% din larvele de *Liparis*. El depune un număr însemnat de ouă, aprox 200, egal cu acela depus de *Liparis*, din care cauză rolul său economic este covârșitor. Se citează de Escherich că anumite locuri atacate în 1905 din Saxonia au fost curățate de *Liparis* grație acestei vespe.

Apoi urmează : *Sturmia bimaculata* (Htg), *Tachina larvarum* (L), *Echinomya fera* (L) *Agria affinis* Fall, *Sarcophaga falculata* (Rdi), *S. carnaria* (L), *S. Schützei* Kram. *S. tuberosa* Pand *S. uliginosa* (Kram).

Din punct de vedere economic în cece privește combaterea lui *Liparis* are un deosebit rol *Parasetigena segregata*, iar aceea a lui *Ips. Ipocaelius* Seitneri. Natura ne arată cazuri, atât pentru unul, cât și pentru celelalt, în cari acțiunea lor poate fi așa de eficace încât în mod direct sting atacurile insectelor vătămătoare *Ips* și *Liparis*. Aceste observațiuni, nu îndrituiesc ca în materie de combatere să admitem vederile Școalei naturale, care consideră acțiunea naturei ca fiind așa de puternică încât intervenția omului nu aduce decât cheltueli nesăbuite, iar rezultatele așteptate. Cu drept cuvânt însă Ruzicka spune că „acțiunea naturei nu este de disprețuit, ea însă în aceste împrejurări lucrează prea încel și prin distrugerea unui număr însemnat de germeni folositori.

Omul prin intervenția sa chibzuită poate cruța acești germeni ; înlesnindu-le prin culturi artificiale îmulțirea lor și apoi educând un număr cât mai mare de paraziți la locul atacului, unde prin mijloace chibzuite le favorizează lupta lor folositoare

În afara exemplelor favorabile citate mai sus natura ne oferă și spectacole, prin cari vedem paraziții stânjeniți în lupte lor și puși în inferioritate față de insectele vătămătoare Seitner ne citează faptul, că în anii 1921 și 1922 larvele lui *Ips* prezentau un procent f. ridicat de paraziți și din această cauză un număr redus au ajuns până la stadiul de insectă perfectă. În anul 1923, deși se aștepta ca proporția atacului viespelor să crească, din contra nu se mai găsește aproape nici un parazit ; sub influența factorilor climaterici nefavorabili paraziții dispar. Față de această influență *Ips* s'a arătat a fi mult mai rezistent decât paraziții săi. Deasemenea și cu ocazia atacurilor lui *Liparis monacha* s'a observat

că mersul progresiv în înmulțirea lui nu aduce după sine înmulțirea proporțională a paraziților săi.

Astfel în 1910 în Saxonia 50% din larve erau tachinizate ¹⁾.

„ în 1911 procentul scade la 30%

„ în 1912 „ „ la 10%,

cifre cari dau o idee de raporturile ce există între insecta ospitalieră și paraziții săi din perioada de progres a epidemiei. Faptele de mai sus arată că dacă în natură, uneori paraziții aduc foloase importante în combaterea insectelor, în cazurile de epidemii de cele mai multe ori însă se găsesc în inferioritate față de insectele vătămătoare și de aceea trebuesc ajutate, în asemenea momente, prin intervenția omului.

În combaterea lui *Ips* cred că creșterea artificială a lui *Ips ocoelius*, va avea o deosebită importanță. După cum ne arată biologia sa, el este foarte bine dotat dela natură în lupta sa contra lui *Ips*. El trăește cea mai mare parte din ciclul său evolutiv în corpul insectei ospitaliere, fiind prin aceasta apărât contra dușmanilor săi; apoi el se găsește în natură în număr destul de mare (în timpul atacului lui *Ips typographus* se găsește în proporții de 40—70 la sută), în fine s'a dovedit de Seitner că creșterea lui artificială este posibilă. Rămâne ca să se găsească o metodă, pentru creșterea lui în masă, pentru ca la cazuri de nevoie să fie folosit. E clar că asemenea măsuri trebuesc luate în perioade de liniște, pentru ca apariția atacurilor lui *Ips* să nu surprindă, în care caz dat fiind că producerea lui *Ips ocoelius* cere timp, metoda nu-și găsește aplicare decât după ce poate atacul a luat deja proporții.

În opoziție cu *Ips ocoelius* nu aceleaș speranțe ni le oferă *Parasetigena* segregată în lupta sa contra lui *Liparis*.

Biologia acestui parazit ne arată că el nu este complectamente adaptat modului de traiu al insectei ospitaliere. El este aproape un ectoparazit. cea mai mare parte din stadiile sale de dezvoltare le petrece în afara larvei de *Liparis*, din care cauză are foarte mult de suferit de pe urma dușmanilor săi. S'a observat că păsările îl caută în mod special și care cu un simț entomologic antiforestier ocolesc larvele de *Liparis* și consumă ouă larve, viespe și mai ales pupe de *Parasetigena*.

1) Adică prezentau în interiorul lor larve de viespe parazite.

Afară de aceasta, oule sale fiind depuse la suprafața chitinei larvei de *Liparis*, cam 30% sunt eliminate cu ocazia năpârlirilor larvelor, fără a ajunge la dezvoltarea lor normală. Din aceste cauze este foarte dezavantajat în lupta lui contra lui *Liparis*. Așa se explică de ce încercarea din America de a combate *Liparis* cu ajutorul acestor viespe, crescute în mod artificial, nu a dat roadele așteptate. Pe de altă parte parazitul fiind foarte sensibil față de secetă, care în câteva zile îl decompune, înseamnă că nu se poate conta pe acțiunea lui în momentul când *Liparis* este în atacul său mai virulent.

Combaterea cu ajutorul microorganismelor.

În înmulțirea lor viespele parazite, fiind animale de aceeași treaptă de organizație cu insectele parazite *Ips* și *Liparis*, seria lor progresândă în înmulțirea lor urmează proporțiuni similare. Așa se explică de ce, atunci când *Ips* și *Liparis*, din cauze favorabile, iau la un moment dat o impulsie în dezvoltarea lor, viespele parazite rămân mult în urmă. În mod plastic, ne putem da seama de progresia, pe care o urmează numărul lor în perioade de creștere a unei epidemii cu ajutorul unei diagrame, în care creșterea numărului insectelor vătămătoare e reprezentată printr'o parabolă cu convexitatea în sus, iar creșterea numărului paraziților săi printr'o parabolă cu convexitatea, în jos.

Din acest motiv în practica combaterii ne lovim de obstacolul, că paraziți hymenopteri nu se pot produce în mase mari într'un interval de timp scurt, după cum o cer necesitățile unei acțiuni energice.

Acest defect se poate corecta prin crescătorii permanente, în cari să se țină la dispoziție un număr însemnat de paraziți și cari să se poată folosi în orice moment.

Aceste crescătorii însă deocamdată, din punct de vedere practic sunt greu de întreținut, iar pe de altă parte creșterea paraziților nu se poate face decât pe insecta ospitalieră, care în perioadele de liniște în genere lipsește.

În fine dat fiind că în gospodăria silvică numărul insectelor vătămătoare importante este destul de mare, ar însemna ca în continuu să se întrețină un număr egal de paraziți în cantități apreciabile, cerc vișios căreia cu greu practica îi va putea da deslegarea definitivă.

Aceste inconveniente sunt ocolite în combaterea insectelor prin microorganisme. În adevăr, procentul lor de înmulțire este f. rapid, astfel în timp ce dintr'o viespe abia în 4 ani se pot obține în cazurile cele mai favorabile 4 milioane de indivizi, microorganismele ating aceste proporții de cele mai multe ori în câteva zile. Apoi cultura lor, în general, se face cu ușurință în medii nutritive și metodele pentru producerea lor în masă nu cer angrenajul greoi cerut de creșterea viespilor. De altfel și menținerea lor de la un atac la celalalt se realizează cu ușurință.

În Austria, după cum ne menționează Seitner stingerea atacului lui Ips, nu se datorește viespilor parazite, căci în timp ce în anii 1921 și 1912 ele erau f. numeroase în 1923 au dispărut cu totul. Totuși în anul 1923 și Ips typographus a căzut ceva mai târziu victimă microorganismelor și ciupercilor (acestea au găsit insecta predispusă în urma acțiunii puternice din anii trecuți de viespe, precum și din cauza vremii nefavorabile). Deși acest fapt, este de o deosebită importanță în vederea deslegării problemei stingerei epidemiilor lui Ips typographus, Seitner nu aduce observațiuni precise.

Dacă pentru Ips, până acum nu s'a găsit nici un microorganism ca parazit de importanță economică, nu tot așa este cu Liparis. Încă de mult s'a cunoscut că Liparis suferă de o boală, de natură misterioasă, căruia i s'a dat denumirea de boala învârfuirei (Wipfelkrankheit) și mai târziu de Polyedrie.

De dată recentă s'a găsit origina acestei boli și al cărei provocator s'a dovedit a fi un microorganism. Cu ocazia ultimului atac din Boemia în cunoașterea acestei boale s'au făcut progrese însemnate asupra cărora doresc în cele ce urmează să mă ocup mai în deaproape.

Puține chestiuni din Entomologie și Protecția pădurilor au o literatură mai bogată ca această boală.

După cum ne spune Escherich boale similare s'au găsit la o serie de insecte, între cari se află și viermele de mălase. Ea apare în toate stadiile de dezvoltare ale insectei și se recunoaște după caractere exterioare și interioare. Larvele bolnave prezintă la început o anumită neliniște manifestată prin mișcări neregulate, apoi gradat pierde pofta de mâncare și ușurința mișcărilor. Uneori, la molid, insectele bolnave emigrează în mase către vârful arborelui, unde se strâng în grămezi, formând mase mari,

sub cari se pierd ramurile și lujerul terminal al molidului, din care cauză i s'a dat boalei numele de învârfurire (Wipfelkrankheit) sau boala vârfului molidului.

Ruzicka a observat că alteori îngămădirea are loc către coaja arborelui, așa încât termenul de mai sus este nepropriu: De obicei, la puțin timp, după învârfurire larvele mor. În ultimul stadiu al boalei larvele devin somnolente și atârnă cu capul în jos de pe ramuri, pe cari sunt fixate numai cu picioarele dinapoi.

O diagnoză precisă a boalei nu se poate face decât prin cercetări cu microscopul, — cari înlesnesc aflarea stadiilor, în cari insecta nu prezintă la exterior nici unul din caracterele menționate mai sus. Boala se recunoaște după niște corpi poliedrici găsiți pentru prima oară de Tubeuff, cari se găsesc instalaji în nucleul celulelor larvei atacate, în special în celule amiboide din limpha.

Acestor corpi li s'a dat numirea de *Polyedri*, iar boala a fost denumită *Polyedrie*. Polyedrii se recunosc cu ușurință grație marelui refrangibilități, din care cauză prezintă aspectul unor picături de grăsime, de cari însă se pot deosebi prin caractere chimice. Escherich,¹⁾ dă în studiul său asupra acestei boale câteva mijloace simple pentru recunoașterea rapidă a larvelor sau insectelor bolnave, chiar fără a fi nevoie a omorâ insecta.

Institutul forestier din Praga și-a câștigat mari merite, prin studiile întreprinse asupra acestei boale.

În adevăr Provazek a găsit că provocatorul maladiei este chlamydozoon, Prowazeki, fapt prin care în cunoașterea boalei, s'a făcut un pas însemnat. Cercetările Dr Comarec și Dr Breindl, tot în același institut, confirmă observațiunile lui Prowazek, și răușesc să descurce o parte din biologia acestui microorganism. După acești cercetători la începutul boalei Chlamydozooni se pot observa în stare liberă în cromatina nucleilor celulelor hipodermale, unde apar ca niște corpi foarte mici în formă de greutăți de gimnastică înconjurați de o zonă luminoasă.

Mai târziu încep să apară în nucleii celulelor polyedrii, în interiorul cărora se găsesc aceste microorganisme, din care cauză se admite că Polyedri sunt cistele lor.

1) Escherich und Myajima. Studien über Wipfelkrankheit der nonne. Naturw. zeitschr. für Land und. Forstw. 1911. pg. 381.

Acești Polyedri, precum și Chlamidozconi liberi invadează apoi în tot corpul insectei începând cu celulele aflate la extremitatea stigmelor. În drumul lor o mare parte sunt atacate de fagocitele din lymphă, care la început țin piept maladiei, însă mai târziu cad și ele victimă. Celulele amiboide din lymphă insectelor fiind între primele, la cari se găsesc Polyedri prin acest fapt se ușurează diagnoza și care după cum ne-o indica Escherich constă în cercetarea microscopică a unei picături de lymphă, analiza, care ne dă ocazia să surprindem maladia în stadii puțin înaintate. Escherich și Miyamjima au răușit să arate pentru prima oară că boala este de natură infecțioasă și să probeze experimental transmiterea ei prin injecțiuni și ingestivne. Tot ei pun problema eredității care în urma observațiilor din Boemia câștigă teren, căci s'a dovedit uneori că ouăle conțin corpi asemănători Polyedrilor. Asupra modului de infecțiune în natură s'a observat că ea are loc prin frunzele și ramurile infectate, prin pătura moartă, unde s'au găsit Polyedri. Se dă de asemenea ca foarte probabilă (Ruzicka) infecțiunea prin aer, fapt, care își are întărirea în observațiunea, că primele stadii ale boalei se petrec și în celule terminale ale stigmelor, precum și într'o serie de observațiuni din natură.

Bine înțeles că problema maladiei Polydriei nu este încă complect rezolvată, rămânând o serie de momente necunoscute, cari din punct de vedere al practicei combaterii ar avea un rol capital ca: mecanismul infecțiunii maladiei în natură, factorii cari condiționează starea de dispozițiune a insectei și virulența maladiei.

Asupra importanței, pe care o poate prezenta această maladie în stingerea invaziunilor de Liparis, părerile sunt divizate. Escherich îi recunoaște un rol deosebit de important, însă sfătuiește a nu i se da o supravaloare. Observațiunile în natură ne dau cazuri de succes și de insucces. În adevăr, dacă se urmărește istoria atacurilor insectelor în diverse țări (Saxonia, Boemia etc) se observă că Liparis la anumite perioade apare brusc cauzând flagele, cari durează un număr anumit de ani (3-5), dispăre în mod brusc (perioade în care devine așa de rar încât aproape nici entomologii cei mai experimentați nu-l mai pot găsi) și înfine după o nouă perioadă de liniște (7-10 ani) reapăre din nou.

A da o deslegare definitivă acestui fenomen, actuala stare de cunoștințe nu ne permite. Se constată, într'o mare majoritate de cazuri, că în ultimii ani ai atacului, *Liparis* se îmbolnăvește gradat de Polyedrie, în urma cărei epidemii mor. Alteori însă după ce un număr foarte însemnat de indivizi au căzut victimă Polyedriei, restul ce mai viețuiesc, la un moment dat reîncep opera lor de înmulțire și de distrugere. Faptele de mai sus, ne îndrituiesc a aplica și acestei probleme concluziunile dela capitoul insectelor parazite. În adevăr natura ne arată că Polyedria este o epidemie, care poate avea o influență deosebită în stingerea atacurilor lui *Liparis*; rămâne ca noi să folosim cu pricepere aceste arme naturale în combaterea insectelor, în acele momente, când în natură ea este împiedecată în acțiunea ei folositoare. În Ceho-Slovacia, cu ocazia ultimului flagel s'a folosit această metodă, procedându-se în stil mare la infectarea locurilor de atac, prin :

Infectarea larvelor vii și apoi lăsarea lor liberă în pădurile atacate, pentru ca prin contactul lor cu larvele sănătoase acestea din urmă să capete boala.

2. Răspândirea păturii moarte luată din pădurile atacate de larve bolnave în pădurile cu larve sănătoase.

3. Transformarea larvelor bolnave în praf și răspândirea acestui praf cu ajutorul unor mortiere speciale în cororamentele arborilor invadați etc.

Prin luarea măsurilor de mai sus, însă nu întotdeauna s'au obținut roadele așteptate, date fiind însă că sunt începuturi aceste insuccese sunt inerente. Pe de altă parte nu trebuie să se uite că încă, ne lipsesc o sumă de cunoștințe asupra mersului boalei în natură, așa încât pașii în această direcțiune deseori se fac pe dibuite. Infine, mai menționăm că aci avem de a face cu organisme foarte bine dotate de natură și că succesul nu poate avea loc decât atunci, când se surprind aceste insecte în momente de predispozițiune.

Regule în aplicarea metodei de mai sus, încă nu se pot da. S'a observat numai că infecțiunea are loc mai ales într'o atmosferă umedă, care probabil înlesnește desfacerea microorganismelor din ciste Polgedre. Deasemenea, se recomandă ca materialul cu care se face infecția să fie ținut pe cât se poate la umiditate iar în momentul infecției să fie umed.

Ruzika face o serie de propuneri practice asupra modului cum să se execute infecțiunea, care meriță o deosebită atențiune asupra căroră însă nu mai insist dorind a opri aci analiza mea spre a nu intra în prea multe amănunțimi.

• • •

După ce am trecut în revistă cele câteva generalități, cuprinse în rândurile de mai sus, putem spune în concluziune, că combaterea insectelor trebuie privită, ca abia fiind la începuturile sale; așteptăm ca viitorul să ne aducă progrese însemnate în executarea metoadelor de mai sus și astfel să avem la dispoziție noi arme în lupta, pe care o întreprindem contra insectelor vătămătoare pădurilor. E sigur însă, că succesul nu-l vom putea, niciodată, asigura numai prin ajutorul unei metode: rezultatul dorit va fi obținut prin combinațiunea unei serii de măsuri preventive și represive, conduse în mod chibzuit.

Const. C. Georgescu

O INIȚIATIVA LAUDABILĂ

OCOLUL SILVIC LUCIENI

Sumarul ședinței din 5 Martie 1924.

Mai mulți ingineri silvici din județul Dâmbovița s'au întrunit în ziua de 5 Martie 1924 la reședința Ocolului Lucieni, unde au hotărât ca după o prealabilă autorizație a administrației Casei Pădurilor, să țină un număr de conferințe asupra chestiunilor administrative și tehnice mai importante, ce interesează buna gestiune a pădurilor ce le sunt încredințate, destinându-se în acest scop câte o anumită zi când toți trebuiesc să se găsească la reședința ocoalelor respective. Intervenirea pentru autorizare s'a făcut de către d. inginer șef silvic Priboianu, iar Casa Pădurilor cu No. 465 din 5 Maiu a. tr., răspunzând în mod afirmativ, inimoșii ingineri silvici menționați mai sus au ținut mai multe ședințe discutând asupra celor mai interesante probleme de actualitate, soluționându-le după cum experiența lor îndelungată le-au dictat. Subiectele desbătute și propunerile făcute au

fost consemnate în câte un proces-verbal pentru fiecare ședință în parte.

Reproducând sumarele acestor ședințe adresez cele mai călduroase felicitări inițiatorilor, dorind ca fapta lor lăudabilă să fie urmată și de ceilalți colegi în interesul propășirii corpului tehnic silvic.

Petre Antonescu

Ședința se deschide la ora 10 la reședința ocolului silvic Lucieni și iau parte d-nii inginer subinspector D. Grozescu, d. inginer șef V. N. Priboianu, G. Cînta d-nii ingineri silvici Zoltan Iavorszky, Gh. Chercea, d-nii ingineri stagiați I. Diaconescu, V. C. Ifoae, Cersky, brigadierii și pădurarii fruntași ai ocolului silvic Lucieni.

D. inginer șef V. Priboianu arată mai întâi greutatea de interpretare a legii extinderii aplicării Codului silvic și a majorării amenzilor judecătoreșii, prima prevăzând înzecirea amenzilor, despăgubirilor și evaluării materialelor din Codul Silvic din 1910 și a doua înzecește numai amenzile fixând amenda minimă 50 lei. Rămâne a se vedea dacă se ține compt de minimum de amendă

Trece apoi la cap. VI din Codul silvic, „Paza și poliția pădurii”, relevând nevoia de a se modifica art. 55-56 care nu mai corespund actualității.

După discuții la care iau parte d-nii subinspector Grozescu și d-l Gh. Chercea art. 58 se interpretează în sensul ca toți funcționarii prevăzuți la a. b. c. d. e. pot să constate delictele, însă dresarea actelor o va face agentul silvic în a cărui competență teritorială cade locul delictului (art. 77), întrebunțând formularul proceselor verbale de delict cu declarații.

Cap. VII. *Delicte și penalități*. La art. 59 arată greutatea de a stabili despăgubirile civile și necesitatea unor norme după care să se stabilească aceste despăgubiri care sunt uneori reduse cu totul de către judecători. Remarcă la art. 60 atribuția judecătorului de a stabili grosimea arborilor în cazul când tulpena lipsește și care atribuție nu se aplică nici odată, găsește prea sever art. 63, relativ la zdrelirea, ciopârțire, etc. de unde nu se poate vedea totdeauna reaua voință. În legătură cu art. 66 dă un exemplu din care s'a văzut că în urma unor dispoziții din a legii minelor, acest art. din C. S. nu a putut fi aplicat.

D. inginer Ion Diaconescu, analizează capitolul „Pășunatul în păduri și defrișerile” remarcă la art. 12 că numai vârsta nu poate fi un criteriu bun după care să se reguleze pășunatul trebuind luată în considerare și înălțimea. Consideră al. b. dela art. 18 ca un punct de trecere la defrișare, citind un exemplu când un proprietar particular planta pomi fructiferi cu intenția de a înlocui livada cu loc de arătură, legea neprevăzând dacă livezile astfel plantate mai rămân supuse regimului silvic.

La Cap. „Pășunatul în păduri” remarcă dela început nerespectarea art. 15 care spune că pășunatul e cu totul oprit în pădurile statului deși în fiecare an se contractează arendări de pășuni în păduri.

D. Grozescu admite cele spuse de d. Cînta că ar trebui oprit cu totul pășunatul în păduri dar atâtă timp cât nu se poate învinge cerințele persistente ale populației rurale, ar trebui reglementat și întocmite planuri de pășunat cum se practică în Transilvania după cele spuse de d. inginer Iavorszky. D. Cînta adaogă că pentru respectarea pădurii trebuie o educație forestieră a populației la care s'ar ajunge prin publicațiuni și conferințe în centre populare. Se mai remarcă la art. 16 lipsa de a preciza până când este permis pășunatul în codru, propunându-se de către d. subinspector Grozescu și Zoltan Iavorszky opriri anterioare (10 ani) și posterioare (20 ani) regenerării pădurii.

D. V. N. Priboianu relevă cazul special al delimitărilor dela 1864 care deși sunt păduri pe coaste repezi nu sunt supuse regimului silvic și oprite de a fi pășunate, deși art. ultim din Codul Silvic ar abroga dispozițiunile ce au fost date la 1864, totuș C. S. nu se aplică acestor păduri rămânând a se cere instrucții prin ordine circulare. Mai relevă marile neajunsuri de a nu fi alipite sub forma de adnotări la legile silvice articolele din celelalte legi pe cari le citează legile silvice sau sunt aplicabile delictelor și contravențiilor silvice.

Ședința se ridică la ora 12 jum. și se redeschide la ora 14.

D. inginer Ifoae analizează modul de interpretare al ultimului capitol din Codul Silvic „Urmărirea delictelor”. Art. 85 obligă pe agenții silvici de a dresa acte în porțiunea de pădure dată în paza lor nu și în celelalte porțiuni, deși după art. 58

s'ar înțelege o mai mare competență a agenților silvici, dar nu dă dreptul de a lua zăloagele de care vorbește art. 80. Aceste zăloage n'ar servi decât la stabilirea identității delicventului și ar trebui restituite. Art. 81 nu limitează timpul în care se pot face constatările delictelor silvice. Relevă imposibilitatea de a susține și urmări toate procesele, căci într'un ocol sunt 1—3 judecători care judecă procese în aceeași zi. D. Grozescu propune cu procesele silvice să se judece numai în anumite zile sau numai la o singură judecătorie unde ar putea ființa permanent un avocat al Statului.

Art. 89, zilele de închisoare să se facă întrebuițând acele zile la ocoale, plantații, etc.

A doua pedeapsă să fie socotită ca recidivă.

Se hotărăște vitoarea ședință la ocolul silvic Nucet la 6 Aprilie 1924, când se vor discuta :

1. Atribuțiunile personalului dela ocoale.

2. Chestiunea regiilor, — luându-se și avizul oficios al Casei Pădurilor.

Ședința se ridică la ora 16.

Inginer Sub inspector Silvic :	{	<i>D. Grozescu</i>
Ingineri Șefi Silvici :	{	<i>V. N. Priboianu,</i> <i>Gr. Cinta.</i>
Ingineri Silvici :	{	<i>Z. Iavorszky,</i> <i>G. Ghercea.</i>
Ingineri stagiaari silvici :	{	<i>I. Diaconescu,</i> <i>V. C. Ifoae,</i> <i>Cersky.</i>

S U M A R U L

Ședinței din 25/V/1924 dela Ocolul Silvic Nucet a Inginerilor Silvici

Ședința se deschide la ora 10 a. m.

Iau parte la ședințe d-nii Ingineri Șefi G. Cinta, V. N. Priboianu, d-nii Ingineri Silvici V. Petrescu, Al. Ștefanopol, G. Chercea, I. Diaconescu, d-nii Ingineri stagiaari C. Popescu, V. Ifoae, Cersky, și St. Bărbulescu.

Se citește sumarul ședinței precedente.

D. Inginer Șef Cînta în cuvântarea de deschidere aduce mulțumirile colegilor și anunță la ordinea zilei: Chestiunea exploatărilor în regie și „Atribuțiunile personalului de Ocoale“.

Desvoltând prima chestiune d-sa arată că deși sunt voci care se ridică contra exploatărilor în regie, acesta este singurul recomandabil; din punct de vedere tehnic Inginerul silvic este cel mai indicat a conduce tehnic exploatările și a aplica în acelaș timp cu succes amenajamentul din punct de vedere financiar, profitul antreprenorului rămânând statului.

Acest sistem va da rezultatele ce le așteptăm dacă Inginerul silvic, conducător al exploatării, va fi secondat de personal vigilent și specializat, (lucrători permanenți), dacă va avea fonduri suficiente și suprafețe restrânse.

Rezultatele financiare defavorabile obținute de noi, provin din modul desfacerii materialelor care în același timp dă ocazii la grele și gratuite învinuiri aduse Inginerilor silvici răsplătindu-i de cele mai multe ori în acest fel plusul de muncă și deosebitul tact ce trebuie să le depună.

Licitațiile în loturi mici, sistem aplicat în țările apusene este cel mai echitabil satisfăcând cele mai multe cereri, ne-subordonând interesele pădurești intereselor particulare și dând posibilitatea a se începe regenerarea mai curând în parchetele exploatare.

Fiind nevoit să întrebuițeze lucrători neexperimentați care de multe ori sunt dușmani ai pădurilor, asaltat puternic de cereri care de care mai urgente și inevitabile, distribuind materiale fără comptabili și ajutoare eficace, Inginerul silvic la noi nu poate decât cu mult tact și mari greutate să ducă la bun sfârșit exploatările ce i se încredințează.

D. Inginer Șef. V. N. Priboianu,

Reamintește importanța și foloasele acestor întruniri mai ales în noua organizație a Ad-ției silvice.

Asupra felului e ploatărilor în regie remarcă :

a) Nu se poate generaliza cota dijei căci diferă dela un ocol la altul datorită cerințelor și condițiilor brațelor de muncă

b) Se întârzie lucrările din cauza greutății îndeplinirii atâtor forme cerute, și care nu se pot îndeplini la timp.

c) Nevoia de a se modifica regulamentul de exploatare deoarece azi nu se mai aplică acel regulament.

D. Inginer stagiar St. Bărbulescu, susține că licitațiile sunt dăunătoare din punct de vedere social contribuind la scumpirea produselor.

D. Inginer V. Petrescu răspunde arătând că până acum au fost mai eficiente produsele lemnoase la stat și totuși viața s'a scumpit și că prețul ce se obține la licitații fiind cel de pe piață nu permite licitatorului să realizeze câștiguri speculând.

D-nii Al. Stefanopol și V. Priboianu remarcă pagubele ce se aduc prin neaprobarea personalului de regie cerut de ocoale, deși acesta e plătit de exploatare prin taxele speciale la care sunt impuși.

În urma acestor discuții s'au formulat următoarele concluzii:

1. Exploatarea în regie este cel mai recomandabil ca sistem de exploatare permițând aplicarea strâmtă a amenajamentului, condusă însă de Inginerii silvici și separate cu totul de operația vânzării materialului, care trebuie făcută numai prin licitații în loturi mici.

2. Formele cerute în aceste exploatare sunt prea greoaie și diferă dela ocol la ocol. Se impune uniformizarea lor și simplificarea lor.

3. Nu se ajunge la o exploatare eficace decât având personal specializat și suficient, necontându-se pe personalul permanent care-și are însărcinările lui prea numeroase.

4. Exploatarea se face în mod primitiv din cauza lipsei instrumentelor (ciocan, planuri, etc.).

5. Contabilitatea să fie ținută de un agent special (comptabil) și scriptele sistematizate, uniformizate și simplificate.

6. Controlul să se facă cel mai târziu din trei în trei luni. Sedința viitoare se fixează la Ocolul Butoiu la 21 Iunie 1924.

Ingineri Șefi	{ Gh. Cinta V. N. Priboianu	Ingineri stagiar	{ Bărbulescu Ifoae Popescu Gersky
	Ingineri silvici	{ V. Petrescu Gh. Chercea Al. Stefanopol I. Diaconescu	

S U M A R U L

Ședinței III-a din 21 Iunie 1924, ținută la Ocolul Silvic Butoiu din Jud. Dâmbovița

Ședința se deschide la ora 10.30 a. m.

Iau parte la ședință d-nii Ingineri Sub Inspectori I. Seceleanu și d. Grozescu Inginer Șef silvic V. N. Priboianu, Ingineri silvici Gh. Ghercea, I. Diaconescu, și St. Guiăș, Ingineri stagiați silvici V. Ifoae și St. Bărbulescu.

Discuția la sumar :

D. Inginer sub Inspector silvic D. Grozescu regretă lipsa dela ultima ședință și dă citire sumarului ședinței precedente la care adaogă următoarele :

1. Exploatarea în regie să se aplice numai unde condițiunile de exploatare și scoatere permit, și treptat formării și completării personalului silvic necesar exploatărei, rămânând ca acolo unde aceste condițiuni nu se pot realiza să se exploateze prin antrepriză pe unitate de produse fasonate întrucât prin lucrările de astăzi și dificultățile cele mari sunt mult mai grele la exploatare decât la desfacerea produselor regulate

2. In cazul vânzării prin licitație pe unitate de produs. fasonate să se rezerve pe seama Ocolului o cotă parte din material pentru nevoile autorităților locale și plătindu-se fasonatul

3. Observă greutatea formelor de dijmă prevăzute și prin noul regulament.

4. Să se facă controlul regulamentar cu care ocazie să se prescrie măsurile pentru bunul mers mai departe al lucrărilor de exploatare.

Discuția la ordinea zilei.

In continuare d. Grozescu luând în discuție chestiunea : Amenajamentul pădurilor propune secundare problemei amenajerilor în trei puncte :

1. Amenajarea pădurilor particulare.

2. Amenajarea pădurilor comunale.

3. Amenajarea pădurilor statului în starea actuală față de problema pădurilor comunale, rămânând ca discuția asupra acestor puncte să se facă în ședința viitoare.

In legătură cu chestiunile de mai sus, în urma discuției participanților se recunoaște :

1. Nevoia constituirei comisiunilor de amenajare pe direc-torate din care Șeful de ocol respectiv să facă de drept parte, până la întocmirea amenajamentelor definitive.

Bazele studiilor de exploatare periodice să se stabilească de comun acord de Șeful de ocol cu un agent superior delegat de Direcție.

Se fixează ședința a patra la Ocolul Țigănești la 9 August 1924

SUMARUL

Sedinței IV-a a Inginerilor Silvici ținută la
Ocolul Silvic Mânăstirea Țigănești la 31 August 1924

Iau parte la ședință D-nii Ingineri Șefi V. N. Priboianu O. D. Rădescu, Inginerii Silvici V. Petrescu, Al. Ștefanopol, V. Negulescu, F. Iordăchescu și Inginer stagiar silvic Virgiliu C. Iloae.

La deschiderea ședinței la ora 10, Dl. V. N. Priboianu face un scurt istoric al acestor adunări pentru cei ce nu au participat la adunările precedente.

Se citește sumarul ședinței precedente, în legătură cu punctul 3 al sumarului se ia în discuție art. 63 și 64 din Regulamentul Serviciului Exterior, relativ la exploatarea în dijmă hotărându-se a se interpreta acest art. în sensul că, fixarea cotelor de dijmă să se facă pentru fiecare pădure în parte având în vedere prețul lemnului pe piață și prețul zilei de lucru, aprobarea lor să se ceară printr'un raport pentru toate pădurile odată sau pentru fiecare pădure în parte iar tabloul de distribuțiune și bonul de eliberarea dijmei să se facă de Șeful Ocolului imediat după dijmuire.

Aprobându-se sumarul se trece la ordinea de zi.

Se discută amenajarea pădurilor particulare nespuse regi-mului silvic și se ajunge la concluzia că deocamdată trebuiesc :

1. Organizarea Administrației și controlul pădurilor parti-culare, creindu-se la Direcțiile silvice un serviciu sau cel puțin un birou special.

2. La ocoale față de ocupațiile multe și pentru facerea unei supravegheri efective să se creeze personal specializat.

3. Să se ceară un plan sau o schiță sumară a tuturor pă-

durilor particulare fie că sunt sau nu supuse regimului silvic făcută de ori cine poate fi numit expert în justiție, aceasta sub sancțiunea de a fi oprită exploatarea sau a se supune regimului silvic.

4) Pentru motive de statistică și considerente științifice să se anunțe ocolului ori ce tăere s'ar face în toate pădurile particulare.

D. V. N. Priboianu tratează chestiunea amenajării pădurilor Statului. Relevă răspunderea mare ce o au șefii de ocoale când nouă zecimi din pădurile statului neamenajate se exploatează pe bază de studii sumare întocmite numai de șeful de ocol de multe ori și cu prea puțină experiență.

Intocmirea studiilor trebuie să se facă de o comisie de cel puțin 2 inși (șeful de Ocol și șeful Serviciului respectiv dela Direcție sau delegatul său), iar în comisile de amenajare pe lângă Șeful de ocol respectiv să facă parte și cel vecin, masivele din ochiul vecin fiind în condiții staționale și compoziții similare.

Neaplicarea multor amenajamente fie că Șeful de ocol a fost ocupat sau a fost fără experiență sau fără control ne îndreptățește să cerem de a se recompensa sub formă de diurne pentru facerea și aplicarea amenajamentului, cu personalul actual până la înzestrarea ocolului cu personal auxiliar suficient. Aceasta pentru că recompensa este remediu celor mai grele probleme precum și a se prescrie sancțiuni când un amenajament aprobat nu se aplică, răspunzători fiind șeful de Ocol și Directorul Regional care nu controlează aplicarea amenajamentelor.

Aplicațiunea amenajamentelor după indicațiuni prescrise sau date prin conferințe ținute de Sub Inspectori ori Inspectori sau obținute prin cereri de relațiuni, să fie constatată anual prin procesele-verbale de inspecțiuni sau prin situații speciale cu care ocazie se vor arăta și măsurile ce se cred necesare a se aplica.

Se ridică ședința și se fixează următoarea adunare la Ocolul Silvic Căscioarele la 5 Octombrie sau altă dată când se vor anunța de D. șef al Ocolului Căscioarele, unde se va dis-

cuta atribuțiunile personalului dela ocol după noul Regulament.

Se vizitează apoi pepiniera și parcul Ocolului unde se vede depusă multă sânguință obținându-se frumoase rezultate.

Ingineri șefi: $\left\{ \begin{array}{l} V. N. Priboianu \\ O. D. Rădescu \\ V. Petrescu \end{array} \right.$ Inginer stag. $\left\{ V. C. Ifoae \right.$

Ingineri silvici: $\left\{ \begin{array}{l} Al. Ștefanopol \\ V. Negulescu \\ F. Iordăchescu \end{array} \right.$

PLATA MASURATORILOR CADASTRALE

Sporurile de plată peste prejurile de bază ale caetului de sarcini din 1922

Recunoscut fiind că la proprietăți de aceeași suprafață dificultățile de măsurătoare — cheltueli și energie de lucru — sporesc pe măsură ce numărul punctelor de pe acee suprafață sporește, actualul caet de sarcini al Direcției Cadastrului acordă peste prejurile de bază sporuri legate de desimea sau densitatea acestor puncte. E un început bun, care ar trebui totuși perfecționat. In adevăr:

Dacă analizăm aceste *sporuri* vedem că ele sunt neînsemnate și dezavantajează grozav pe operatorii ale căror moșii au desime mare de puncte, față de cei cărora le-a căzut șansa să lucreze moșii cu puncte puține, apropiate la număr de limita pentru care se acordă prețul de bază.

In cele ce urmează voi pune în evidență în primul rând că *punctul* este elementul care trebuie socotit la baza renumerațiilor lucrărilor de măsurătoare și în al doilea rând, că dacă încă se păstrează în actualul caet de sarcini *hectarul* ca unitate de plată, s'ar putea totuși ca cel puțin *sporurile* prețurilor de bază să se facă pe temeiul sporurilor de puncte, *fiecare punct în plus peste limita plătită de către prețul de bază, aducând după sine un plus de plată.*

1. Memoriu înaintat Onor. Direcției G-rale a Cadastrului, prin A. G. T. R. Asociația Generală a Topometrilor din România, în Aprilie 1923.

1. *Punctul ar trebui să fie unitatea de plată*, iar nu hectaul pentru că în lucrările noastre noi nu urmărim decât a ridica un număr de puncte strict necesare pentru a reprezenta perimetrele și detaliile ce ne interesează, indiferent de ce suprafață închid ele.

Probă evidentă o dă și faptul că aceeași suprafață poate conține un număr foarte variat de puncte și atunci de sigur, că dacă se păstrează tot suprafața ca element de plată trebuie dat prețului unitar sau la totalul plăjei cel puțin un *corectiv*, legat atât de strâns de numărul de puncte încât să răsplătească echitabil eforturile variate ce pot să survie la moșii de aceeași suprafață.

Critica ce s'ar aduce sistemului de plată pe puncte, cum că s'ar *ajunge a se exagera numărul de puncte* spre a se mări retribuția totală a lucrării, se poate înlătura prin aceea, că se pot stabili de către organele de control atât normele de alegere a punctelor în toate împrejurările, cât și neplata acelor ce prisosesc cu evidență peste cele strict necesare. O altă normă necesară în cazul acesta ar fi să se stabilească în modul cel mai judicios echivalențele între diferitele categorii de puncte, ceea ce încă nu avem astăzi când sunt numai 4 categorii de puncte *de triangulație, de intersecție și potenoturi, de puncte propriu zise și de radieri de stadie*. La acestea ar trebui separate punctele radiate de cele de stație și căutați coeficienții cei mai judicioși de echivalenți.

Odată admis principiul plăjei punctului și cunoscut numărul total de puncte echivalente între ele, *formula care ar da plata totală* a unei lucrări va trebui să conție neapărat două elemente:

Unul *A*, *invariabil* pentru orice suprafață și puncte ar avea moșia și care ar corespunde cheltuelilor și eforturilor necesitate de transportul la și dela moșie cantonamentul în localitate, formele juridice, cum și întocmirea dosarelor, precum și timpul pierdut pentru trecerea la altă lucrare. Altul *variabil* și legat absolut de numărul de puncte ce sunt necesare întocmirii planului.

Acesta ar putea fi deci reprezentat printr'un produs Np în care N este No. de puncte, iar p valoarea punctului adică plata unui punct complet lucrat.

Formula ar fi de forma $P=A+N \cdot p$ (1) pentru plata totală.

Dacă am căuta să aflăm formula plății unui *hectar*, în cazul când am dori ca ele să fie unitatea de plată, ar trebui, evident, să împărțim expresiunea (1) prin S și atunci avem:

$$P = \frac{P}{S} = \frac{A}{S} + \frac{N}{S} \cdot p \text{ Observând că } \frac{N}{S} = d \text{ densitatea punctelor}$$

și atunci $P = \frac{A}{S} + d \cdot p$ (2) expresiune care vedem dela început că va trebui să considere două variabile pe d și pe S . Astfel că va trebui să aflăm imediat valorile lui p = prețurile de bază, la diverse categorii de S , și așa vom da peste *treptele scării de prețuri existente*, care cum vedem se justifică de ce are valori mari la P , când S , se micșorează, (considerând pe d și p . fixe pentru aceeași densitate limita = dl care corespunde la toate prețurile de bază ale scării).

Odată stabilite aceste prețuri de bază ca să aflăm plata totală, va trebui să le înmulțim cu suprafața totală S . adică punem formula (2) $\times S$:

$$S \times P = \left(\frac{A}{S} + \frac{N}{S} p \right) S = P = A + N \cdot p$$

Cea ce ne readuce înapoi la formula (1) de la care am plecat. Astfel deci se evidențiază și algebric necesitatea de a simplifica toată chestiunea plății legând-o numai și numai de punct.

Dar în cazul când deocamdată ar fi greu să se schimbe hectarul ca bază de plată, voi căuta pe baza celor de mai sus să stabilesc cel puțin plata sporului pe baza desimeii punctelor, ca retribuții directă asupra punctului.

2. *Modalitatea de plată a sporului după sporul de puncte* o scoatem din analiza actualelor norme de plată ale caetului de sarcini, analiză expusă în alăturatul tabel în care, în zece rubrici se pot urmări valorile diferitelor elemente ale formulelor xpuse mai sus pentru treptele scării de prețuri actuale (cu sporul de 70%).

Astfel în rubrica 5 se poate vedea rezultat din rubrica 3-4 care este *numărul limită, Ne, de puncte pentru care se plătește prețul de bază* la fiecare categorie de suprafață. — Acest număr este scos din prescripțiile caetului de sarcini în ce privește semnalele de triangulație excluse astăzi la calculul densității plătibile

Aceslea se știe că sunt 3 semnale la suprafețele de 200—500 5 semnale de la 500—1000, etc. — Am pus un semnal și la 100 hectare, care ar fi cel știut necesar a face legătură de triangulație cu alte trupuri sau moșii de care ar fi legate.

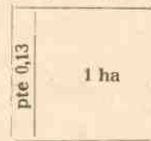
În rubrica 6 am calculat densitatea *D-l.* corespunzătoare punctelor limită din rubrica 5, — adică densitatea limită pentru care se plătește prețul de bază, pentru orice densitate mai mare urmând a se da un spor de plată.

Această densitate limită vedem că variază după categoriile de suprafețe, trecând de la 0,25 prin valoarea mediei de 0,13 la 0,11. — Densitatea fiind un raport care elimină noțiunea de suprafață credem că în ce privește limita ei, *D l*, până la care e plătit prețul de bază trebuie să fie fixă pentru orice scară a suprafețelor.

În adevăr ea fiind expresiunea desimeii punctelor în unitatea de suprafață este indiferent că aceste unități de suprafață se recunosc spre a

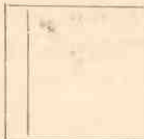
face întinderile mai mari sau mici ale moșilor. Plata limită privește hectrul cu desimea lui de puncte maximală, după cum arată fig. alăturată.

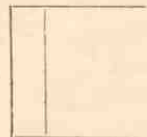
În actualele norme de plată se evidențiază deci avantajarea moșilor mari în comparație cu cele mici. Celor mari li se cere pentru prețul de bază al scării numai 0,11 ca densitate minimă adică un hectrar

Densitatea limită $D-l = 0,13$
Hectarului plătit cu prețul de bază.

cu 0,11 p.

li se cere peste dublu, cu 0,25

ceace este inechitabil

Obiecțiunea că la moșiile mari punctele fiind depărtate se alegă mai mult până să se ajungă de la un punct la altul este cred nefondată, căci este vorba de densitate, care dă în medie tocmai răspândirea punctelor pe suprafața totală, deci tocmai alergătura medie dela un punct la altul.

Din contra obiecțiunea ar fi s'o facă cei ce lucrează

moși mici că, odată ce isprăvesc un număr oarecare de hectare cu densitatea limită ce compus o moșie mică, se deplasează de zeci și poate și sute de Km. până la altă moșie unde să înceapă alt lucru, în timp ce vecinul său ce face o moșie mare se poate considera că lucrează mai multe moșii de aceeași destinație, de-aceiaș alergătură deci, însă ideal de lipite una de alta, fără nici o pierdere de vreme și nici o cheltuială de trecere de la una la alta.

3. Să analizăm acum la actualele norme, *ce efect de plată aduce sporurile acordate pe baza densităților?* Aci vom constata de la prima vedere inequitatea respălții celor ce ridică în plan moșii grele, cu puncte multe. — În adevăr la densitatea limită de 0,04 socotită fără semnalele obligatorii, sau la densitatea 0,12 în medie socotită cu aceste semnale cum am adoptat noi în rubrica 6, se plătește prețul de bază. Acest preț se dublează la densitatea 1 sau la 1,08 de la noi, adică la un spor de puncte, ce este aproape de 10 ori cât cel de bază, plata abia se mărește încă odată.

Este o disproporție ce se evidențează mai ales socotind de diferența dintre No. de puncte ee la rubrica 5 pentru densitatea limită și dintre cele egal cu No. hectarelor ($\text{dens}=1$) care e plătită cu încă odată prețul de bază.

Ez. La o moșie de 5000 ha. prețul acordat de 8,50 plătește *hectarul* punctelor limita în număr de 536, așa că restul de 4463 puncte, care e sporul de puncte, este plătit cu tot atât cu cât au fost plătite cele 536.

Se explică deci de ce se luptă operatorii să obție numai moșii de șes cu puncte pușino în genere, moșii cari sunt de obicei cele de mari întinderi. Toate aceste inconveniente de alegere și de repartizare ar dispărea când s'ar pune la baza plăței nu hectarul, ci punctul.

4. *Sporul socotit după plusul de puncte.* Si acum după ce s'a evindețiat cred că este absolut necesar a se modifica normele de plată a sporurilor voi desolva mai jos mijlocul prin care să păstrăm tot scara prețurilor la heciar, însă cu *plata sporurilor, pe spor de puncte peste cele limite.*

Această chestiune se urmărește în rubricile 7, 8, 9 și 10 ale tabelului, în care sunt trecute elementele formulei (3) și anume în scopul de a calcula nu pe P ci pe p =plata punctului :

Lui A i s'a dat valoarea 2000 lei în medie ca amortizând cheltuielile și eforturile necesitate de transportul la și dela moșie etc. menționate, cărora fața de scumpetea de astăzi considerăm, că le-am dat valoare destul de mică, mai ales că de aci înainte moșiile rămase nenumărate se mai răresc și operatorii nu mai pot avea blocuri întinse la care cheltuielile de transport de la o moșie la alta să fie reduse prin apropierea lor. Și apoi la majoritatea treptelor scării de preturi se poate observa că variațiuni de sute de lei la cei 2000 lei variază doar fracțiunile de leu

la valoarea cântului $\frac{A}{S}$

La treptele mici dela 100 ha — 400 am socotit în medie cei 2000 lei la 300 hectare, deoarece rar este cazul ca operatorul să se la o moșie de 100 hect. fără a mai avea și altele în localitate și atunci vom avea tot $\frac{A}{S}$ 6.66 și pentru 100 și 200 ha.

Terenul al doilea al formulei din rubrica 9 se compune pentru prețurile de bază din densitățile de limita X p adică va lorile din rubrica 6 înmulțite cu p. — De aci efectuând calculele pe toate liniile s'a scos valorile lui p din coloana 10. — Acestea după cum se vede sunt aproape constante pentru treptele de la 1000 H în sus, afică de o valoare medie de 70 lei.

Pentru treptele de la 100 Ha — 1000 Ha. valorile sunt mai mici datorite atât anomaliei de a se considera cum au spus densitățile limite variate, cât și a faptului că prețurile de bază nu sunt armonizate în raprt cu densitatea limită, precum nici cu valoarea lui p, necesară a fi și ea constată la prețul de bază.

Și acum dacă considerăm prețul de bază că plătește punctele limite $N-1$, din rubrica 5, orice punct ce va avea o moșie peste acest N va fi plătit cu o colă p scoasă din media cotelor calculate la rubrica 10, adică cu 70 lei.

Se obiectează însă că, îndesind punctele și deplasările de la unul la altul în timpul ridicării se reduc ca distanță și că deci și plata lor ar trebui micșorată la unitate, pe măsură ce densitatea crește.

Obiecțiunea este justă. — Și acum cercetând până la ce limita poate scădea valoarea punctului trebuie să analizăm ce elemente compun realizarea completă a unui punct.

Un punct se obține: printr'o deplasare până la el, mar-

careea lui pe teren prin țăruș cu movilă, observațiile și măsurătorile ce se fac din el și cu el; prin calcularea lui acasă, trecerea prin toate carnetele, raportarea planului, facerea inventarului. Prin urmare două operațiuni districte: *de teren și de birou*. Timpul, în general constatat prin observațiile numeroase comparative a metodelor de calcul față de cele grafice, s'a găsit că la metodele de calcul echivalează lucrările de teren cu cele de birou. Cât privește timpul de teren în sine e foarte legat de persoana operatorului, care prin priceperea sa și artificiile ce le face, organizarea generală a lucrului și a deplasărilor, poate face să fie redus simțitor față de altul ce acum începe meseria, depinzând și de omogenitatea răspândirii punctelor pe moșie, — Ceace ar aduce o reducere simțitoare ar fi radierile ce se fac acelaș loc, — cari însă fiind în majoritatea lor cu stadia sunt socotite cu $\frac{1}{3}$ punct, deci, sunt compensate.

Tot așa credem că ar trebui reduse și celelalte radieri prime cu cel puțin $\frac{1}{3}$ adică să rămână o radieră $\frac{2}{3}$ punct normal. Astfel fiind, în general vorbind, terenul ar putea fi simplificat prin frecuența punctelor cu cel mult până la $\frac{1}{3}$ din timp când ar ajunge la desimea cea mai mare, care s'ar putea considera 1, mai ales că acum dându-se întrebuițarea largă stadii aceasta va aduce de fapt o densitate de peste 2, care s'ar socoti tot la limita adumisă, 1 la plată.

Descompunem deci cei 70 lei admiși la limita densității în două părți: una corespunzătoare timpului de teren și alta celui de calcul. Socotind că pentru plata biuroului se poate admite circa $\frac{1}{4}$ din acea a terenului ar urma în timpul în care operatorul ia x lei, celălalt ea $\frac{x}{4}$, adică $x + \frac{x}{4} = 70$ de unde $x = 56$ lei, iar calculatorul ia 14 lei.

Trebuie convenit că orice densitate ar avea moșia calculele trebuiesc socotite *absolut proporțional* cu punctul adică la densitatea unu ca și la limită 0,12 tot 14 lei se atribue la fiecare punct pentru partea de birou.

La aceasta adăugând $\frac{1}{3}$ din restul rămas de 56 lei ca plata a muncii de teren redusă la $\frac{1}{3}$ din cauza desimei punctelor la densitatea socotită 1 avem $14 + 18 = 32$ sau rotund 30 lei ce am putea admite ca limită inferioară a valorii unui punct peniru orice densitate chiar peste 1.

Tabloul prețurilor de bază 1923

S	Suprafața	P. = Prețurile de bază ca + 70%	Numărul punctelor limită, plătite de pre- țul de bază			Densitatea D. l. i. = densitatea limită	Analiza prețurilor de bază după formula $1 \times P = \frac{A}{S} + \frac{N_c}{S} p$			
			Semenea 20 p-te	Puncte	Total puncte		P = Prețul de bază	$\frac{A}{S} + \frac{N_s}{S} p$	Plata p. a punctului	
Ha	Lei B								Lei B.	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
100	20,40	1 × 20 +	5 =	25	0,25	20,40 =	$\frac{6,66}{100}$	+ 0,25 p	55,03	
200	18,55	3 × 20 +	8 =	68	0,34					
300	17,44	3 × 20 +	12 =	72	0,24	17,44 =	$\frac{2000 \text{ lei}}{300 \text{ ha}}$	+ 0,24 p p =	44,75	
400	16,55	3 × 20 +	20 =	80	0,20		4 lei			
500	15,90	5 × 20 +	25 =	125	0,25	15,90 =	$\frac{2000 \text{ lei}}{500 \text{ ha}}$	+ 0,25 p p =	47,60	
600	15,30	5 × 20 +	30 =	150	0,22					
700	14,79	5 × 20 +	35 =	175	0,20					
800	14,35	5 × 20 +	40 =	200	0,17					
900	13,91	5 × 20 +	45 =	225	0,16					
1000	13,51	6 × 20 +	50 =	300	0,17	13,51 =	$\frac{2000}{1000}$	+ 0,17 p p =	67,80 lei	
1400	12,20	7 × 20 +	63 =	423	0,14	12,20 =	$\frac{2000}{1400}$	+ 0,14 p p =	76,93 „	
1800	11,17	8 × 20 +	80 =	560	0,14	11,17 =	$\frac{2000}{1800}$	+ 0,14 p p =	71,87 „	
2200	10,35	9 × 20 +	97 =	727	0,13	10,34 =	$\frac{2000}{2200}$	+ 0,13 p p =	72,60 „	
2600	9,64	10 × 20 +	114 =	914	0,12	9,64 =	$\frac{2000}{2600}$	+ 0,12 p p =	68,24 „	
3000	9,06	11 × 20 +	131 =	1111	0,12	9,06 =	$\frac{2000}{3000}$	+ 0,12 p p =	69,92 „	
3400	8,75	12 × 20 +	150 =	1350	0,12	8,75 =	$\frac{2000}{3400}$	+ 0,12 p p =	68,00 „	
3800	8,60	13 × 20 +	165 =	1585	0,11	8,60 =	$\frac{2000}{3800}$	+ 0,11 p p =	73,40 „	
4200	8,55	14 × 20 +	172 =	1812	0,11	8,55 =	$\frac{2000}{4200}$	+ 0,11 p p =	73,16 „	
4600	8,51					1 1 =	$\frac{2000}{4600}$	+ 0,11 p p =	73,50 „	
5000	8,50	15 × 20 +	236 =	3540	0,11	8,5 =	$\frac{2000}{5000}$	+ 0,11 p p =	73,60 „	

PLATA SPORULUI. Acum socotind pe două linii: *densitatea* variind de la limita stabilită 0,12 la 1 și sub ea *prețul punctului* cu valorile corespunzătoare fiecărei densități, adică scăzând în proporția în care aceasta crește, vom găsi deodată valoarea cu care trebuie plătit orice punct ce prisosește peste cele N-1 limita de la col. 5.

Astfel vom avea :

(6) *Densitatea*: 0,12... 0,23... 0,34... 0,45... 0,56... 0,67... 0,78... 0,89...
 1 *Prețul Punctului* 70 lei 65... 60... 55... 50... 45... 40... 30.

Ex. Să se calculeze plată sporului la o moșie de 1000 Ha. cu 560 puncte. 560 —

La rubrica 5 se găsește N-1 = 170 adică 170

No. punctelor de plată cu spor. . . . 390

Plata pe punct: — Se face densitatea $560 = 0,56$ la care 1000

se găsește în tabela (6) 50 lei de punct deci plata sporului 390X50 lei 19500.

Inchei acest studiu cu dorința ca, fără a se lua ca bune țifrele finale, să poată folosi pentru a se pune bazele unei mai justerăsplătiri a eforturilor, operatorilor răspândiți pe moșii diferite ca dificultate. Ar fi să ne putem apropria oarecum de idealul de a-și putea lua cineva la întâmplare orice moșie în lucru, fără grija de a nu-i fi căzut ceva prea greu în raport cu ceea ce au obținut alții prin șanse favorabile.

La aceasta cu atât mai mult ar fi de dorit să se ajungă, cu cât moșiile ce urmează a se măsura sunt din cele cu puncte multe, care însă trebuiesc răsplătite proporțional.

D. I. Ciurileanu

30 Martie 1923

CUM S'A TĂIAT ȘI SE TAIE PĂDURILE DE STEJAR

Risipă vinovată. Despădurirea munților de brad.

Măsurile ce trebuiesc luate.

Unul din cele mai de seamă isvoare de bogăție la noi sunt pădurile. Avem pădurile de câmp cu stejarul în primul loc, apoi ulmul, teiul, fagul, etc. și pădurile de munte, populate în totul aproape cu rășinoase (brad, molift, pin) și fag.

În țară avem următoarele întinderi de păduri:

În Vechiul Regat 2 milioane 440.632 ha în Transilvania, 4 milioane 110.429 hectare, în Basarabia, 249,356 hectare, iar în Bucovina 481,212 hectare, adică în total șapte milioane 281.629 hectare, din care un milion 762.887 hectare aparțin statului, un milion 256,520 hectare comunelor și județelor iar restul particularilor.

Industria lemnului, se prezintă la noi în țară, la sfârșitul anului trecut, cu 120 întreprinderi pe acțiuni, cu un capital de 760 milioane lei, cu 720 de fabrici, utilizând o forță motrice de 66.581 H. P. și ocupând 45.000 lucrători.

Producția pe acelaș an a fost: 4.700.000 m. c. cherestea, 520.000 m. c. lemn de construcție, 1.500.000 bucăți traverse 285.000 bucăți mobile curbate, 500.000 unelte de lemn, 6,000 garnituri mobile și 50.000 tone mangal.

Dacă pe de o parte ne bucură dezvoltarea acestei industrii, deoarece constituie unul din principalele articole de export ale țării, pe de altă parte ne pune pe gânduri, când vedem, că din circa 3.600.000 hect. de teren păduros, cât era mai înainte în Vechiul Regat, peste 1.200.000 hect. sunt complet despădurite, 1.000.000 hect. sunt îndrumate pe aceeaș cale și numai restul este încă nedespdurit.

Această risipă a dat tului de gândit și încă din sesiunea parlamentară 1908—1909, fostul ministru de finanțe Emil Costinescu, a venit cu un proiect de lege, în scopul de a împiedica exploatarea abuzive și distrugerea pădurilor de stejar. În ce constă această lege? În impunerea la o taxă vamală de export, pe lemnul de stejar, sub orice formă, la 8 lei suta de kilograme, (atunci), ceea ce făcea 800 lei pe vagon, față de

cei 200 lei, cât era până atunci. Dar acest proiect de lege, care ar fi de la încurajarea industriei naționale și care ar mai fi protejat și pușinul stejar ce a mai rămas nu a fost votat de parlament.

Ce s'a făcut cu cele 300.000 hect. (vechiul regat) de teren acoperit cu stejari buni de lucru? Mai toate au fost risipite, iar ministerul de domenii nu a luat decât slabe măsuri pentru a împiedica dacă nu risipa, cel puțin distrugerea forșelor producătoare înseși.

Va veni însă lipsa, — nu vom mai avea masive de stejar din pădurile noastre și cu regret vom constata, că atunci când l'am avut în cantități considerabile, ne-am bătut joc; când nu-l vom mai avea, îl vom plăti scump.

Pretutindeni teiul, specie năvălitoare, va lua locul stejarului. Pădurile vor pierde din fâlnicia lor, în locul viguroaselor generații de stejar vom avea mlădioasa poezie a teilor înfloriți.

Dacă ne ridicăm la munți, unde avem pădurile de rășinoase, dezastrul e și mai mare. Sute de mii de hectare de pământ acoperit cu rășinoase. au fost despădurite complet de fâlnicii lor arbori. Pădurile de brad, înainte de războiu, erau aproape jefuite. Pe preț de nimic se luau hectare întregi, lemnul lor trecea granișa în cantități mari, iar tăierile se făceau în așa proporții, că distrugerea completă se apropia văzând cu ochii.

Ce au rămas din munții Vrancei, Gorjului, Neamșului, etc? Te prinde jalea când îi vezi pleșuvi.

Prin despădurirea munșilor de brad, vor suferi zecimile de mii de oameni, răspândiți în comunele dealungul munșilor. Distrugerea pădurilor de munte echivalează cu ruina întregei lor vieți, știut fiind că această populație își are existența numai din exploatarea pădurilor.

Atunci torenții ce se vor forma, nu vor mai fi împiedicați de arbori și satele dela poalele munșilor vor fi distruse. În curând îi vom vedea pe acești locuitori emigrând dela munte la câmp.

Așa de departe au mers devastările în părțile muntoase, în cât în desbaterile Camerei deputașilor din 23 Decembrie

1913 d-nii N. N. Săveanu, S. Mehedinji și B. Dimitropol, au protestat cu toată energia contra acestor devastări, cerând o anchetă parlamentară. Fostul ministru de domenii și agricultură, C. C. Arion, a răspuns :

„Nu mă opun, deși constatările sunt făcute și pot afirma, ca ministru de domenii, că devastările există și că legea amenajamentelor pădurilor, nu a fost respectată. Eu am făcut archeta și s'a descoperit, că mai ales în munții Vrancea, s'au petrecut lucruri nepermise, adevărate devastări. S'au tăiat în mod ilegal, așa zice sălbatec. Răul este destul de mare și trebuie absolut împiedicat. Vreau ca parlameetul viitor să ia exemplu dela parlamentul acesta și ceea ce d-voastră, majoritatea conservatoare, voiți să ne impună nouă, mâine o altă majoritate să o impună cu toată puterea unui guvern viitor. De aceia sunt pentru ancheta parlamentară“.

Comitetul delegaților, luând în cercetare propunerea din inițiativă parlamentară, prin care se cerea o anchetă parlamentară, a admis o. Adunarea deputaților a adoptat-o și ea.

Acestea s'a petrecut în ultima ședință a Adunării deputaților din Decembrie 1913 când, după sărbători, parlamentul a fost dizolvat.

Era o datorie a viitoarelor parlamente, să continue opera începută, și astfel să se facă o operă de dreptate.

Trebuie să recunoaștem, că o măsură bună s'a luat prin decretul-lege din 15 Noembrie 1918, care privește vânzarea de păduri ale statului la cooperative. Grație acestei măsuri cooperativele silvice, au luat un mare avânt. Până în Noembrie 1925, s'au înființat 944 cooperative pentru exploatare de păduri (în-treaga țară), din cari 502 au avut în exploatare 3140 hectare pădure, 138,480 arbori, 276,335 m. c. și 208.991 m. steri, plătind la stat 64.231.110. lei.

Sunt 29 cooperative, pentru industria lemnului, cu 2230, cai putere, 152 gatere, 18 mașini de tâmplărie, 117 kilometri cale ferată îngustă, cu 19 locomotive și 286 vagoane pentru 2000 tone încărcătură. Aceste fabrici produc anual 90.900 m. c. cherestea, în valoare de 70.000.000 lei.

Iată de ce credem, că o serie de măsuri severe trebuiesc luate și că legile silvice, cari tind la o îmbunătățire a pădurilor,

trebuiesc respectate. Să se caute a se aplica regulile științifice la exploatarea pădurilor, mai ales a celor de lucru.

Este absolută nevoie de împădurirea din nou a locurilor devastate, care va avea consecințe importante și asupra climatului și asupra fertilității solului.

Scopul campaniei pentru protecția pădurilor, învederat de marele interes economic, social și național, îl arată Piérre Baudin, în „La cité des Arbres”, în elocvențele cuvinte :

„E aerul tuturor, e solul, e apa sănătoasă, e viața, pe care trebuie să le apărăm odată cu arborele, cu frunza, cu arbustul, cu vegetația munților...”

George Burcel

(Nirvan)

NI SE DUC PADURILE !

Adie vânt de durere și jale. Văile gem cu un freamăt necunoscut, căci puhoaiale sălbatice sapă făgoșe adânci și duc pământul la vale.

Sălbătăciunile nu se mai găsesc la locul lor.

Din creștetul munților, dealungul dealurilor, prin râpile adânci, prăpăstioase și nepătrunse decât de razele soarelui, până la șesurile țării, securea tăioasă sfârtică neîncetat copacii bătrâni, străjuitori ai timpurilor trecute !

Iar noi, nevrednici urmași ai celor cari au știut păstra codrii noștri, ca să ni-i lase moștenire neștirbită, ne uităm cu ochi mari : și nu ne cutremurăm de durererea lor, nu reacționăm în nici un fel pentru îndreptarea răului.

Câtă nepăsare !

Ești la câmp, urcați dealurile, suiți coastele prăpăstioase ale munților noștri și veți vedea câtă tristețe se revarsă din locurile sterpe, rămase despuiate de copaci.

Suntem deopotrivă vinovați cu toții : și acei cari exploatăm cu forme și acei cari tăiem pe ascuns și acei cari paștem lăstarii tineri cu vitele, cari își pot găsi hrana și în alte locuri.

Vinovați sunt acei cari fac legi și nu le respectă ; vinovați sunt acei cari lacomi de un câștig trecător, dau codrii aceloră ce nu-i merită

Năprasnică răsbunare va veni și grea răspundere ne luăm
Se vor prăji în soarele neiertător pământul și stâncile
desbrăcate de haina și de podoaba lor.

Treziți-vă cât încă nu este prea târziu.

Lacrimând de durerea lor, a codrilor cari se duc, mă gândesc cât de nepricepători sunt acei cari promit pădurile tuturor în schimbul unei ieftine popularități electorale.

Pădurile dacă nu vor fi administrate de Stat, se vor duce la ruină.

La strigătul de desnădejde al colegului agronom I. Ciomac dat zilele trecute în revista *Cultura Poporului*, să ne asociem cu toții și în numele pădurilor să strigăm: Refaceți mai întâiu râpele și replantați sutele de mii de hectare.

Dispariția pădurilor din vârful munților asprește clima și îndesește secetele.

Luați aminte!

În numele pădurilor cari nu pot vorbi:

M. P. Florescu

Inginer insp. silvic

DIN ACTIVITATEA SOCIETĂȚII AGRONOMILOR

Calendarul Plugarilor.

Societatea agronomilor din România, în scopul vulgarizării cunoștințelor agricole în straturile cele mai largi ale populației rurale, care numai astfel se va putea folosi în mod rațional de cele câte-va milioane hectare pământ cultivabil și pășuni comunale, ce i s'a pus la dispozițiune prin recentelegi de expropriere, a luat frumoasa inițiativa de a continua și anul acesta (1925), al 4-lea de la prima sa aparițiune, editarea, prin îngrijirea d-lor N. Dăscălescu și Anton Oprescu, a „Calendarului Plugarilor“, care a intrat deja în gustul publicului, dovadă numărul mare de exemplare vândute într'un timp relativ scurt.

Din această vânzare s'a realizat chiar un beneficiu, după cum sunt informat, de circa 100.000 lei, ceea ce, dat fiind scumpetea hârtiei și pretențiunile din ce în ce mai mari ale tipografilor noștri, reprezintă un adevărat record.

Nu este mai puțin adevărat însă, că s'a făcut toate sacrificiile, pentru ca cetitorul să găsească o materie bine selecționată, instructivă și ca scrierea în chestiune să se prezinte sub o înfățișare plăcută.

În adevăr, calendarul despre care vorbim, tipărit în între-

gime pe hârtie velină, conține numai puțin de 192 pagini, format 8°, și numeroase ilustrațiuni, între cari fotografia foarte bine reușită a M. S. Regelui, a M. S. Regina Maria a României, A. L. L. R. R. Principele și Principesa Elena, Moștenitorii Tronului cu fiul lor Principele Mihai, a A. L. L. R. R. Principesa Ileana și Principele Nicolae, a Majestății sale Regina Maria, și Alteța sa Regală Principesa Ileana, îmbrăcate în costum național, a d-lui Al. Constantinescu, ministrul Agriculturii și al Domeniilor, a d-lui Cipăianu, ministru subsecretar de Stat la departamentul Agriculturii etc. etc.

Calendarul Plugarilor începe cu următoarea strofă din poeziile nemuritorului Alexandri :

*Sfântă muncă dela țară,
isvor sacru de rodire
Tu legi omul cu pământul,
în o dulce înfrățire.*

După care urmează :

Un impresionant „Cuvânt către Plugari“ de către d-l **Minstru Constantinescu**, partea calendaristică și lucrările agricole ce trebuiesc făcute în cele 12 luni ale anului, un apel calduros al d-lui **Secretar de Stat G. Cipăianu** purtând titlul: „*Munciți cu iscusință pământul*“, interesante articole de specialitate, dintre cari menționăm : „*Agricultura în Ceho-Slovacia*“ și „*în țara Moșilor*“ de d-l **G. Ionescu Sisești**; „*Lucrări mici, foloase mari*“ de d-l **N. O. Popovici Lupa**; „*Rolul fermelor și pepinierilor Statului pentru dezvoltarea și propășirea plugăriei noastre*“ de d-l **D. Căruntu**; „*Una din bogățiile Ardealului*“ de d-l **E. Petrini**; „*Trandafirul*“ de **S. Hașegan**; „*Colonizarea*“ de d-l **A. Nasta**; „*Prunul*“ de d-l **D. S. Ștefănescu**; „*Învățământul agricol în școala primară*“ de d-l **Ernest**

Grințescu ; etc. etc., numeroase versuri, precum și diferite sfaturi pentru gospodarul agricol.

Iutr'însul se află și dărea de seamă asupra congresului agronomilor ținut în Bncurești în zilele de 4,5 și 6 Februarie 1924, la deschiderea căruia a azistat Majestatea sa Regele Feridinand I al României, d-l general Arthur Văitoianu, ministru comunicațiilor și atunci ad-interim la Agricultură și Domenii, d-l ministru de finance, al cooperației, al Lucrărilor Publice, d-l secretar de Stat la Agricultură, un mare număr de deputați și senatori și peste 4000 auditori.

Cu acest prilej M. S. Regele rosti următoarea cuvântare, care concretizează nu se poate mai bine menirea și datoria acelora, a căror îndeletnicire este cultura solului național :

„Să-mi dați voie Domnilor să spun câte-va cuvinte.

„Anul trecut când am venit aci, am venit cu mare bucurie, fiind plin de nădejde în roadele ce va aduce munca tuturor acelora, cari știu ce va să zică pământul nostru, munca agricolă și importanța lor pentru viața Statului.

„Cu mare plăcere am venit și azi, și plăcerea îmi este cu atât mai mare, cu cât văd că și numărul D-v. e mai mare. Aceasta este o chezășie sigură, că tot mai mult sunteți pătrunși de puterea ce stă în mintea și brațele D-voastră.

„Una este unealta—brațul care muncește — altul este capul, care trebuie să diriguiască și să coordoneze această muncă. În aceste silinți de coordonare și îndreptare spre o muncă tot mai rațională și mai intensivă stă menirea D-voastră.

„Pământul nostru aparține acum acelora care-l muncesc. Era o necesitate socială pentru noi, dar era și o măsură politică foarte înțeleaptă, căci acela care știe, că petecul de pământ care-l lucrează este al lui, acela este și elementul cel mai statornic și mai sigur pentru țară.

„Dar cu împrumutarea plugarului nu s'a terminat marea problemă. Trebuie să îndrumăm pe acela care posedă pământul spre o muncă cât mai roditoare și pentru aceasta el trebuie să fie pătruns, că pe lângă o muncă stăruitoare este neapărată nevoie de o minte luminată, spre a ajunge la țința dorită de noi toți. Se cuvine dar cu toții — în

„aceiaș gând și cu aceeași inimă — să-l muncim, fiind că
„numai astfel vom ridica țara noastră și din punct de vedere
„agricol.

„Sunt încredințat, că toți agronomii sunt pătruși de
„această menire și că ei cu pricepere și iubire vor în-
„druma pe cei cari au nevoie de știința și sfatul lor.

„In acest spirit, vă zic: bine v'am găsit și vă urez
„spor bun la muncă.

Nu mă pot opri de a reproduce din calendarul plugarilor
și următorul pasagiu din articolul D-lui ministru Al. Con-
stantinescu, președintele „Progresul Silvic“ :

„Pământul țării Românești mărit prin atâtea jertfe ale
„fiilor ei, poartă în pânțele mari și neprețuite avuții, iar
„la suprafață codrii falnici și câmpuri mânoase dătătoare
„de rod îmbelșugat.“

„Iar mai departe:

„Vouă plugarilor, care în bătălie v'ați făcut cu prisosință
„datoria, vă revine în bună parte acum în zilele de pace
„datoria de a vă încorda puterile, pentru ca din sudoarea
„frunții voastre și din rodirea brazdei care an de an o întoarceți,
„să măriți avuția țării prin munca aceasta, creandu-vă și
„vouă o stare care să merite încrederea, pe care țara și-a
„pus'o în voi.

„Adăptați-vă sufletul și mintea la izvorul științei plugă-
„rești și ascultați sfaturile înțelepte, pe care vi le dau acei
„cari ieșiți în mare parte de la voi, au învățat cum să
„lucreze pământul pentru ca roadele lui să fie sporite.“

Pe noi inginerii silvici ne interesează în deosebi datele
statistice cu privire la numărul caprelor aflătoare în anul
1922 în Ardeal publicate de d-l E. Petrini, directorul general
al reformei agrare din această provincie alipită la țara mună,
în articolul său: „Una din bogățiile Ardealului“ .:

„Caprele de asemenea (287,528.) reprezintă un
procent destul de mare (2,8) la km^2 sau la 100 hectare,
față cu stricăciunile mari ce fac mai ales în regiunea
de pădure, unde păduri întregi s'au distrus acum în urmă
numai prin capre“.

Acești demoni ai pădurilor, cum li se zic, s'au înmul-
țit mai cu seamă în urma războiului, în mod extra-

ordinar atât în Ardeal cât și în vechiul Regat, unde, din cauza intervențiilor politicianilor în vederea menajării maselelor electorale, măsurile de interzicerea pășunatului în păduri au pierdut din rigoarea lor de altă-dată, astfel că daunele pricinuite de capre în multe părți ating proporția unei adevărate calamități publice.

Cum mergi, în adevăr, cu drumul de fer dela Orșova și până aproape de Caransebeș, vezi dealuri și munți despăduriți pe suprafețe întinse, mai cu seamă în vechile izlazuri unde caprele, în cârduri mari, rod și astăzi puținele tufe cu lăstari, ce au mai rămas pe coastele repezi și prăpăstioase, cari se văd de la mari depărtări golașe, sau transformate în ravene și torenți.

Același lucru se întâmplă și pe valea Lotrului din vechiul Regat, unde caprele au distrus pădurile din cuprinsul satelor Malaia și Voineasa, reduse astăzi la niște tuferișuri chircite, printre cari se zăresc numeroase goluri, unde baza mineralogică apare la suprafață sub forma de stâncă goală semănând mult cu cunoscuta regiune a Karstului din Istria.

Terenurile improductive se măresc, în mod fatal, în detrimentul nu numai al silviculturii, ci și al pământurilor cultivabile utilizate de agricultură, astfel că inginerii agricoli și forestieri sunt dator să nu înceteze, ori de câte ori li se va prezenta ocaziunea, spre a da alarma asupra consecințelor triste ce vor urma, dacă nu vom părăsi procedeele primitive isvorite din ignoranță și egoism.

Calendarul Plugarilor pentru bunele sale însușiri, atât ca parte redacțională cât și ca cuprins nu trebuie să lipsească din biblioteca slușbașilor silvici, precum și a celor cari se interesează de progresul economiei generale a țării. Il recomandăm deci, cu tot dinadinsul cititorilor acestei reviste.

Petre Antonescu

RECENZII

„*Floarea Reginei*“ este titlul unui volum de poezii, apărut de curând și datorit colegului nostru, *Ing. silvic Cezar Cristea*, ale cărui inclinațiuni, către versificare, se manifestau încă depe timpul când era în școală.

Iubirea de natură, pe care o arată în versurile sale, este o dovadă mai mult, că această iubire există la autor ca poet și desigur și ca slujitor al ei.

E, în tot cazul, un volum ce merită să fie citit de toată lumea și cu atât mai vârtos de către colegii, cărora le place să își recreeze sufletul, în orele libere.

El se poate găsi, adresându-se autorului, la Arpaș, jud. Făgăraș.

H. M.

Informații

În ziua de 23 Ianuarie c. a plecat la Paris o comisiune formată din d-nii: *C. Opran* Administratorul Casei Pădurilor, *M. Tănăsescu* ing. consilier silvic, membru în consiliul Technic al Casei Pădurilor, și *G. Nedici*, membru dela Inalta curte de Casație, pentru a reprezenta interesele pădurilor în chestia despăgubirilor ce ni se cer de Unguri, penru pădurile foste ale Statului Maghiar, azi incorporate Regatului Român.

În ședința dela 19 Ianuarie 1925 a Comisiei Superioare Vamale pe pe lângă Ministerul de Finanțe, s'a hotărât împărțirea comisiei vamale în 12 sub comisii, după specialitate, pentru începerea lucrărilor pregătitoare la alcătuirea nomenclaturei viitorului tarif vamal; — fiecare comisie având dreptul să-și mai atașeze încă una sau mai multe persoane tehnice, specialiști, cu cari să lucreze împreună. — *In sub comisia IV pentru: arbori, lemn și industriile derivate* (cuprinse în art. 264—317) au fost aleși d-nii:

1) C. I. Brătianu 2) St. Chicos, Director general al Comerțului 3) Dr. Marcu, deputat 4) N. Em. Costinescu 5) M. Tănăsescu, delegatul Ministerului de Domenii 6) M. P. Florescu, delegatul Ministerului de Finanțe și 7) Tr. Ernest-Deker, delegatul Camerei de comerț Cernăuți.

Exportul lemnului în cursul lunii Septembrie 1924.

S'au exportat : 169697 tone lemne de foc, 5114 mc. trunchiuri de brad (256 vagoane), 258 tone stejar (trunchiuri), 2413 tone foioase (trunchiuri), 28 tone nuele și haragi, 79255 tone chereștea (adică 7925 vagoane), 18000 tone alte diverse reșinoase (1800 vagoane.)

Deci în luna Septembrie s'a exportat : *10.081 vagoane chereștea și reșinoase, ceia ce e colosal!*

Exportul lemnului în cursul lunii Oct. 1924

S'a exportat: 141462 tone lemne de foc, 1714 mc trunchiuri de brad (86 vagoane), 295 tone stejar, 2620 tone trunchiuri de foioase, 73109 tone scânduri de brad (7310 vagoane) 10975 tone diverse reșinoase (1097 vagoane), 5 tone haragi și nuele.

Așa că în luna Octombrie s'a exportat : 8493 vagoane reșinoase.

Deci numai în 2 luni: Sept. și Oct. s'a exportat : *18.574 vagoane reșinoase.*

*

În ziua de 1 Februarie 1924, în palatul Universității din București, în amfiteatrul facultății de Științe Naturale, Soc. „Naturaliștilor” din România, a sărbătorit pe D-l Profesor C. Chirițescu, (Directorul G-ral al Invățământului secundar) pentru munca depusă prin publicarea celor 2 volume asupra Răsboiului nostru de întregire.

La această măreață sărbătoare, Soc. „Agronomilor” a fost reprezentată prin D-l Inspector general Ionescu-Sisești, iar Soc. „Progresul Silvic” prin D-l M. P. Florescu.

Vineri 30 Ianuarie, la Direcția C. F. R. a avut loc o licitație pentru furnizarea a: 1.000.000 traverse de stejar normale principale (contract tip 11, C. F. R.), 300.000 traverse de stejar nor-

male, secundare (contract tip 109, C.F.R.) predabile în 6 luni dela data comunicării aprobării și 1.000.000 traverse de fag (contract tip 180 C.F.R.) cu predare până la 1 Iulie 1925.

Cantitatea de traverse secundare oferită să fie cel mult 30% din cea de traverse principale.

Albumurile în cari se cuprind vederile luate cu prilejul Congresului Silvic din Chișinău din toamna 1923, fiind gata și depuse la Secretariat, toți D-nii care s'au înscris sunt rugați a trimite suma de 550 lei, pentru a li se expedia prin poștă, iar acei care au depus diferite sume, să completeze diferența până la 550 lei și anume :

C. P. Georgescu 50 lei ; Al. Bujoreauu 50 lei ; Horia Manole 50 lei ; Ovidiu Cratero 50 lei ; Marin Dracea 50 lei ; N. Caragea 450 lei ; Fl. Iordăchescu 450 lei ; G. Turneanu 450 lei ; N. G. Popovici 450 lei ; G. Agapie 450 lei ; I. Diaconescu 450 lei ; G. Moșandrei 450 lei ; Daniil Klein 450 lei ; M. Rădulescu 450 lei ; C. M. Bunescu 450 lei ; G. Constantinescu 450 lei ; Gh. Chercea 450 lei ; Tr. Ionescu 450 lei ; M. Ostian 550 lei ; Moțoc 550 lei ; V. Trandafirescu 550 lei ; Popa D. 550 lei ; Baiu Crăciun 550 lei ; I. Gombossy 450 lei ; C. Armăsescu 50 lei ; G. Condrea 450 lei ; M. Lescov 550 lei ; Cojocar I. 550 lei ; Kaminsky 550 lei ; Fotoc: P. 550 lei ; Burdea Tr. 550 lei ; G. Nastăsescu 550 lei.

Acei din D-nii înscrși care renunță sunt rugați a ne anunța spre a li se trimite restul, întru cât s'au făcut numai 40 albume și cerințe sunt foarte multe. Toate sumele și corespondența în chestia albumelor se vor adresa D-lui Ing. inspector silvic M. P. Florescu, str. Al. Orescu 9, București.

D-nul Inginer insp. general silvic X. K. Sculy a fost avansat pe ziua de 1 Ianuarie 1925 la gradul de ing. consilier silvic.

În luna Februarie, c. apare primul Nr. din revista „Silvicul-torul” a Societății Conducătorilor tehnici silvici din România. D-nii ingineri silvici sunt rugați a-i da concursul.

În ședința din 29 Ianuarie 1925, D-l M. P. Florescu, a fost

cooptat în unanimitate, ca membru în consiliul de ad-ție al Societății „Bistricioara”.

Vineri 23 Ianuarie ora 8¹/₂ seara a avut loc în amfiteatrul E al Școalei Politehnice, ședința Soc. Elevilor secției silvice a Școalei Politehnice, cu următorul program :

1) Geneza și caracterele solurilor naturale de C. Chiriță, student anul III.

2) Corul Societății a executat :

a) Pescarul.

b) Vraja.

c) In pădure.

3) Duet de vioară :

a) Califul din Bagdad

b) Mazas op. 38.

} Studenții : I. Rădulescu
și R. Stănescu

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI AL DOMENIILOR
CASA PĂDURILOR
DIRECȚIA AMENAJERILOR

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și al Domeniilor.

Asupra raportului Domnul Administrator al Casei Pădurilor, Având în vedere articolul 2 din Codul Silvic.

Având în vedere articolul 2 din Legea Modificărilor la Codul silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

DECIDEM:

Art. 1) Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Traniș pendinte de comuna Traniș, județul Sălaj, proprietatea D-lui Béldi Coloman în suprafață de 61 hectare 5785 m. p. Regim crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurare 300 lei de fiecare hectar;

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Brusnița pendinte de comuna Stănești județul Văscăuți, proprietatea D-lui Zippa Feldmann, Anna Gochmann și David Gingold,, în suprafață de 228 Ha 1400 m. p. din care de exploatat 122 Ha 1000 m. p. Regim crâng simplu cu 50 arbori rezervă la hectar. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 4 ani și cu garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar;

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Fărășești pendinte de comuna Fărășești județul Caraș-Severin, proprietatea D-nei Livia Andreaș Bethlen, în suprafață de 3293 Ha 5000 m. p. din

care de exploatat 2083 Ha 7000 m. p. Regimul codru că tăeri rase în patru serii. Revoluția normală 100 ani exploatarea în 11 ani și cu garanția de împădurire 4000 lei de fiecare hectar;

d) Regulamentul de exploatare al Pădurii Fagul pendinte de comuna Almaș județul Bihor, proprietatea D-lui Iosef și Diana I. Pincas, în suprafață de 1124 Ha 1900 m. p. cu poeni și goluri din care se exploatează 320 Ha 0600 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 32 ani, exploatarea 11 ani și cu garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar;

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Dosul Sipeci pendinte de comuna Cujir județul Hunedoara, proprietatea D-lui D-r Ioan Miha, în suprafață de 533 Ha 2300 m. p. din care de exploatat 330 Ha 0800 m. p. Regimul codru cu tăeri rase în două serii. Revoluția normală 100 ani, exploatarea în 5 ani seria I și 4 ani seria II și cu garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar;

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Adâncata din județul Siret, proprietatea D-lui F. Auslender și Simon Auslender în suprafață de 127 Ha pădure, Regimul codru cu tăeri succesive. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 4 ani și cu garanția de împădurire 1500 lei pe fiecare hectar;

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Răchitiș pendinte de comuna Lazarea județul Ciuc, proprietatea D-lui Ștefan Csergő și tovarăși, în suprafață de 106 Ha 2597 m. p. din care de exploatat 70 Ha 5519 m. p. Regimul codru cu tăeri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 2 ani pentru suprafața de exploatat și cu garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar;

h) Regulamentul de exploatare al pădurii Răchitiș pendinte de comuna Lazarea județul Ciuc, proprietatea d-lui Petru Racz, în suprafață de 73 Ha 6923 m. p. din care de exploatat 51 Ha 5846 m. p. Regimul codru cu tăeri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 3 ani pentru suprafața de exploatat și cu garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar;

i) Regulamentul de exploatare al pădurii Fata Putnei pendinte de comuna Gheorgheni județul Ciuc, proprietatea D-lui D-r Eduard Tiltscher, în suprafață de 68 Ha 5463 m. p. Regimul codru cu tăeri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar;

j) Regulamentul de exploatare al pădurii Naghirez pendinte

de comuna Ditrău județul Ciuc, proprietatea D-lor Laurențiu Csibi, Emeric Csibi și Anton Zacharias, în suprafață de 73 Ha 9205 m. p. din care de exploatat 51 ha. 0774 m. p. Regimul codru cu tăeri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 3 ani pentru suprafața de exploatat și cu garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar ;

k) Regulamentul de exploatare al pădurii Fagul lui Arcus pendinte de comuna Gheorgheni județul Ciuc, proprietatea D-lui Ludovic Marton și tovarășii, în suprafață de 615 Ha 2000 m. p. din care de exploatat 461 Ha 5412 m. p. Regimul codru cu tăeri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 6 ani pentru suprafața de exploatat și cu garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar ;

l) Studiul sumar pentru exploatare al pădurii Damașcani pendinte de comuna Petroșani județul Bălți, proprietatea D-nei Alexandra Suberg, în suprafață de 13 Ha 0800 m. p. Regimul crâng simplu. revoluția normală 8 ani, exploatarea în 8 ani și cu garanția de împădurire 100 lei de fiecare hectar ;

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare (sau amenajamente) se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situațiunea comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se în urmă cu arătările din aceste regulamente (sau amenajamente), referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza aplicărei reformei agrare, sau ori ce alte cauze, regulamentul (Amenajamentul) se va revizui imediat fie din punct de vedere pur tehnic silvic, fie asupra proprietăței, suprafeței, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat sunt executorii.

Art. 4 și ultim. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Data astăzi 30 Decembrie 1924 cabinetul nostru.

No. 67.919

Ministru

(ss) Al. Constantinescu

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și al Domeniilor.

Asupra raportului Domnului Administrator al Casei Pădurilor, Având în vedere articolul 2 din Codul Silvic.

Având în vedere articolul 2 din Legea Modificărilor la Codul silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

DECIDEM;

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Balvanioș pendinte de comuna Giorocuța județul Sălaj, proprietatea D-lui Mattencloitt Ioan Egon, în suprafață de 340 Ha 5014 m. p. pădure din care în primul deceniu se va exploata parchetul No. 1 și 2 în suprafață de 112 Ha 1978 m. p. Regimul codru cu tăeri rase cu 30 arbori la hectar Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 3 ani parchetul 1 și 2 și cu garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar. Restul parchetelor se vor exploata la interval de 5 ani la termenele prevăzute în studiu.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Magheruș și Hagieș pendinte de comuna Valea Crișului județul Trei Scaune, proprietatea vād. Felix Kalnoki, în suprafață de 220 Ha 1300 m. p. din care 191 Ha 3600 m. p. de exploatat. Regimul crângul cu 40 arbori de rezervă la hectar. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 10 ani și cu garanția de împădrurire 600 lei de fiecare hectar;

c) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Chisindia pendinte de comunele Chisindia și Păușeni județul Arad, proprietatea Soc. Anon. Economice și Industriale din Pâncota, în suprafață de 5400 Ha 4000 m. p. din care 4793 Ha 9000 m. p. pădure. Regimul codru cu tăeri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 10 ani fiecare afecție și cu garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar. În primul deceniul se va exploata afecția IV și 126 Ha 60 parcelele 84,89 și 91 din afecția III.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare (sau amenajamente) se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situațiunea comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente (sau amenajamente), referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza aplicării reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul (amenajamentul) se va revizui fie din punct de vedere pur tehnic silvic, fie asupra proprietății, suprafeței etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii

Art. 4. și ultim — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Data astăzi 30 Decembrie 1924 în cabinetul nostru.

67.921

(ss) *Ministru* Al. Constantinescu

„PETROȘANI“

SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ

PENTRU

EXPLOATAREA MINELOR DE CĂRBUNI

Capital Social Lei 550.000.000

STRADA AUREL VLAICU No 22

BUCUREȘTI

Adresa telegrafică : „PETROȘANI“.

Telefon 3977

„PETROȘANI“

SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ

PENTRU

EXPLOATAREA MINELOR DE CĂRBUNI

Capital Social Lei 550.000.000

STRADA AUREL VLAICU No 22

BUCUREȘTI

Adresa telegrafică : „PETROȘANI“.

Telefon 3977